

Publicatieblad

van de Europese Unie

L 306



Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

62e jaargang

27 november 2019

Inhoud

II Niet-wetgevingshandelingen

VERORDENINGEN

- ★ **Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1953 van de Commissie van 25 november 2019 inzake de terugbetaling, overeenkomstig artikel 26, lid 5, van Verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad, van de kredieten die zijn overgedragen van begrotingsjaar 2019** 1

BESLUITEN

- ★ **Besluit (EU) 2019/1954 van de Raad van 18 november 2019 over het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in het EPO-comité dat is opgericht bij de tijdelijke economische partnerschapsovereenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en Centraal-Afrika, anderzijds, wat betreft de vaststelling van het reglement van orde inzake bemiddeling, het reglement van orde inzake arbitrage en de gedragscode voor scheidsrechters** 5
- ★ **Besluit (EU) 2019/1955 van de Raad van 21 november 2019 over het namens de Europese Unie in de Algemene Raad van de Wereldhandelsorganisatie in te nemen standpunt ten aanzien van de aanneming van een besluit over de toetsing van het memorandum van overeenstemming betreffende de bepalingen voor het beheer van tariefcontingenten voor landbouwproducten (“het memorandum van overeenstemming tariefcontingenten”)** 20
- ★ **Uitvoeringsbesluit (EU) 2019/1956 van de Commissie van 26 november 2019 betreffende de ter ondersteuning van Richtlijn 2014/35/EU van het Europees Parlement en de Raad opgestelde geharmoniseerde normen voor elektrisch materiaal bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen** 26
- ★ **Uitvoeringsbesluit (EU) 2019/1957 van de Commissie van 25 november 2019 inzake de krachtens Verordening (EU) 2018/1139 van het Europees Parlement en de Raad uitgevoerde beoordeling van een door het Verenigd Koninkrijk verleende vrijstelling van sommige inhoudelijke eisen van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 923/2012 van de Commissie (Kennisgeving geschied onder nummer C(2019) 8345) ⁽¹⁾** 35

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst.

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

★ Uitvoeringsbesluit (EU) 2019/1958 van de Commissie van 25 november 2019 betreffende een afwijking door Polen op de wederzijdse erkenning van de toelating van een biocide dat waterstofcyanide bevat, overeenkomstig artikel 37 van Verordening (EU) nr. 528/2012 van het Europees Parlement en de Raad (<i>Kennisgeving geschied onder nummer C(2019) 8346</i>).....	38
★ Uitvoeringsbesluit (EU) 2019/1959 van de Commissie van 26 november 2019 tot niet-goedkeuring van zilvernatriumwaterstofzirkoniumfosfaat als bestaande werkzame stof voor gebruik in biociden van de productsoorten 2 en 7 ⁽¹⁾	40
★ Uitvoeringsbesluit (EU) 2019/1960 van de Commissie van 26 november 2019 tot niet-goedkeuring van zilverteoliet als bestaande werkzame stof voor gebruik in biociden van de productsoorten 2 en 7 ⁽¹⁾	42

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst.

II

(Niet-wetgevingshandelingen)

VERORDENINGEN

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2019/1953 VAN DE COMMISSIE

van 25 november 2019

inzake de terugbetaling, overeenkomstig artikel 26, lid 5, van Verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad, van de kredieten die zijn overgedragen van begrotingsjaar 2019

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake de financiering, het beheer en de monitoring van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 352/78, (EG) nr. 165/94, (EG) nr. 2799/98, (EG) nr. 814/2000, (EG) nr. 1290/2005 en (EG) nr. 485/2008 van de Raad ⁽¹⁾, en met name artikel 26, lid 6,

Na raadpleging van het Comité voor de landbouwfondsen,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 12, lid 2, eerste alinea, onder d), van Verordening (EU, Euratom) 2018/1046 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ kunnen niet-vestigde kredieten voor de uit het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) gefinancierde acties als bedoeld in artikel 4, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1306/2013, naar het volgende begrotingsjaar worden overgedragen. Een dergelijke overdracht mag niet hoger zijn dan 2 % van de oorspronkelijke door het Europees Parlement en door de Raad goedgekeurde kredieten en dan de in artikel 8 van Verordening (EU) nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾ bedoelde aanpassing van de rechtstreekse betalingen die in het vorige begrotingsjaar is toegepast.
- (2) Overeenkomstig artikel 26, lid 5, van Verordening (EU) nr. 1306/2013 moeten de lidstaten, in afwijking van artikel 12, lid 2, derde alinea, van Verordening (EU, Euratom) 2018/1046, de in artikel 12, lid 2, eerste alinea, onder d), van Verordening (EU, Euratom) 2018/1046 bedoelde overdracht terugbetalen aan de eindontvangers op wie de aanpassingscoëfficiënt van toepassing zal zijn in het begrotingsjaar waarnaar de kredieten worden overgedragen. Deze terugbetaling geldt alleen voor eindontvangers in lidstaten waar in het voorgaande begrotingsjaar de financiële discipline is toegepast ⁽⁴⁾.
- (3) Bij de vaststelling van het terug te betalen bedrag van de overdracht moet overeenkomstig artikel 26, lid 7, van Verordening (EU) nr. 1306/2013 rekening worden gehouden met de bedragen van de in artikel 25 van die verordening bedoelde reserve voor crises in de landbouwsector die aan het eind van het begrotingsjaar niet ter beschikking zijn gesteld voor crisismaatregelen.

⁽¹⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 549.

⁽²⁾ Verordening (EU, Euratom) 2018/1046 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juli 2018 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie, tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 en Besluit nr. 541/2014/EU en tot intrekking van Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 (PB L 193 van 30.7.2018, blz. 1).

⁽³⁾ Verordening (EU) nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van voorschriften voor rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 637/2008 van de Raad en Verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad (PB L 347 van 20.12.2013, blz. 608).

⁽⁴⁾ Overeenkomstig artikel 8, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1307/2013 is de financiële discipline in begrotingsjaar 2019 niet van toepassing in Kroatië.

- (4) Overeenkomstig artikel 1, lid 1, van Uitvoeringsverordening (EU) 2018/1710 van de Commissie ⁽⁵⁾ wordt de financiële discipline op rechtstreekse betalingen voor kalenderjaar 2018 toegepast om de crisisreserve aan te leggen. In begrotingsjaar 2019 is geen beroep gedaan op de crisisreserve.
- (5) Om ervoor te zorgen dat de terugbetaling aan de eindontvangers van kredieten die als gevolg van de toepassing van de financiële discipline niet benut zijn, in verhouding blijft tot het bedrag van de aanpassing in het kader van de financiële discipline, moet de Commissie bepalen over welke bedragen de lidstaten met het oog op de terugbetaling zullen beschikken.
- (6) Om de lidstaten niet te verplichten tot een extra betaling in verband met deze terugbetaling, dient de onderhavige verordening van toepassing te zijn met ingang van 1 december 2019. Bijgevolg zijn de bij deze verordening vastgestelde bedragen definitief en gelden zij onverminderd de toepassing van verlagingen overeenkomstig artikel 41 van Verordening (EU) nr. 1306/2013, onverminderd andere correcties die overeenkomstig artikel 18, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1306/2013 in aanmerking worden genomen in het besluit over de maandelijksse betalingen voor de door de betaalorganen van de lidstaten voor oktober 2019 verrichte uitgaven, onverminderd overeenkomstig artikel 18, lid 4, van die verordening verrichte inhoudingen en aanvullende betalingen en onverminderd besluiten die in het kader van de goedkeuring van de rekeningen zullen worden genomen.
- (7) Overeenkomstig de inleidende zin van artikel 12, lid 2, van Verordening (EU, Euratom) 2018/1046 kunnen de niet-vastgelegde kredieten uitsluitend naar het volgende begrotingsjaar worden overgedragen. Daarom moet de Commissie de data bepalen voor de subsidiabiliteit van de uitgaven van de lidstaten in verband met de terugbetaling overeenkomstig artikel 26, lid 5, van Verordening (EU) nr. 1306/2013, en moet zij daarbij uitgaan van het landbouwbegrotingsjaar als bepaald in artikel 39 van die verordening.
- (8) Gezien de korte tijdspanne tussen enerzijds de meldingen die de lidstaten hebben gedaan over de besteding van de ELGF-kredieten 2019 in gedeeld beheer voor de periode van 16 oktober 2018 tot en met 15 oktober 2019 en anderzijds de datum waarop deze verordening van toepassing dient te worden, namelijk 1 december 2019, dient deze verordening in werking te treden op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In de bijlage bij deze verordening zijn de bedragen vastgesteld van de kredieten die overeenkomstig artikel 12, lid 2, eerste alinea, onder d), en derde alinea, van Verordening (EU, Euratom) 2018/1046 van begrotingsjaar 2019 worden overgedragen en die overeenkomstig artikel 26, lid 5, van Verordening (EU) nr. 1306/2013 ter beschikking van de lidstaten worden gesteld voor terugbetaling aan de eindontvangers op wie in begrotingsjaar 2020 de aanpassingscoëfficiënt van toepassing is.

De bedragen die worden overgedragen, vallen onder het in artikel 12, lid 3, van Verordening (EU, Euratom) 2018/1046 bedoelde overdrachtbesluit van de Commissie.

Artikel 2

De uitgaven van de lidstaten in verband met de terugbetaling van de overgedragen kredieten komen enkel in aanmerking voor Uniefinanciering indien de desbetreffende bedragen vóór 16 oktober 2020 aan de begunstigden zijn betaald.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de datum van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

⁽⁵⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2018/1710 van de Commissie van 13 november 2018 tot aanpassing van de overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad op de rechtstreekse betalingen toe te passen aanpassingscoëfficiënt voor het kalenderjaar 2018 en tot intrekking van Uitvoeringsverordening (EU) 2018/866 van de Commissie (PB L 286 van 14.11.2018, blz. 10).

Zij is van toepassing met ingang van 1 december 2019.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 25 november 2019.

*Voor de Commissie,
namens de voorzitter,
Jerzy PLEWA
Directeur-generaal
Directoraat-generaal Landbouw en Plattelandsontwikkeling*

BIJLAGE

Overgedragen kredieten — Bedragen die beschikbaar zijn voor terugbetaling

	(bedragen in EUR)
België	6 075 149
Bulgarije	9 748 728
Tsjechië	11 451 014
Denemarken	10 676 454
Duitsland	59 995 488
Estland	1 617 491
Ierland	13 635 006
Griekenland	16 617 301
Spanje	58 201 547
Frankrijk	87 874 680
Italië	37 280 034
Cyprus	359 176
Letland	2 689 706
Litouwen	4 577 182
Luxemburg	418 572
Hongarije	15 632 995
Malta	37 135
Nederland	8 369 372
Oostenrijk	7 194 905
Polen	26 846 892
Portugal	6 986 911
Roemenië	18 270 128
Slovenië	941 089
Slowakije	5 973 155
Finland	6 115 927
Zweden	8 301 611
Verenigd Koninkrijk	40 938 999

BESLUITEN

BESLUIT (EU) 2019/1954 VAN DE RAAD

van 18 november 2019

over het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in het EPO-comité dat is opgericht bij de tijdelijke economische partnerschapsovereenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en Centraal-Afrika, anderzijds, wat betreft de vaststelling van het reglement van orde inzake bemiddeling, het reglement van orde inzake arbitrage en de gedragscode voor scheidsrechters

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 207, lid 4, eerste alinea, in samenhang met artikel 218, lid 9,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De tijdelijke economische partnerschapsovereenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en Centraal-Afrika, anderzijds ⁽¹⁾ (de “overeenkomst”), is namens de Unie ondertekend op grond van Besluit 2009/152/EG van de Raad ⁽²⁾ en wordt sinds 4 augustus 2014 voorlopig toegepast.
- (2) Overeenkomstig artikel 80, lid 1, van de overeenkomst moet het EPO-comité het reglement van orde en de gedragscode voor de procedures betreffende de beslechting van geschillen vaststellen.
- (3) Overeenkomstig artikel 88 van de overeenkomst kan het EPO-comité besluiten titel VI van de overeenkomst en de bijlagen erbij te wijzigen.
- (4) Het EPO-comité dient op zijn volgende jaarlijkse vergadering een besluit aan te nemen tot vaststelling van het reglement van orde voor bemiddeling, het reglement van orde voor arbitrage en de gedragscode voor scheidsrechters.
- (5) Het is passend het standpunt te bepalen dat namens de Unie in het EPO-comité moet worden ingenomen ten aanzien van het beoogde besluit, aangezien dat voor de Unie bindend zal zijn.
- (6) Het standpunt van de Unie in het EPO-comité moet derhalve worden gebaseerd op het aangehechte ontwerpbesluit,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Het standpunt dat namens de Unie moet worden ingenomen in het EPO-comité dat is opgericht bij de tijdelijke economische partnerschapsovereenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en Centraal-Afrika, anderzijds, moet worden gebaseerd op het ontwerpbesluit van het EPO-comité betreffende de vaststelling van het reglement van orde voor bemiddeling, het reglement van orde voor arbitrage en de gedragscode voor scheidsrechters, die aan dit besluit zijn gehecht.

⁽¹⁾ PB L 57 van 28.2.2009, blz. 2.

⁽²⁾ Besluit 2009/152/EG van de Raad van 20 november 2008 tot ondertekening en voorlopige toepassing van een tijdelijke economische partnerschapsovereenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en Centraal-Afrika, anderzijds (PB L 57 van 28.2.2009, blz. 1).

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de datum waarop het wordt vastgesteld.

Gedaan te Brussel, 18 november 2019.

Voor de Raad
De voorzitter
J. LEPPÄ

ONTWERP

BESLUIT Nr. .../2019 VAN HET EPO-COMITÉ

dat is opgericht bij de tijdelijke economische partnerschapsovereenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en Centraal-Afrika, anderzijds,

van ...

betreffende de vaststelling van het reglement van orde voor bemiddeling, het reglement van orde voor arbitrage en de gedragscode voor scheidsrechters

HET EPO-COMITÉ,

Gezien de tijdelijke economische partnerschapsovereenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en Centraal-Afrika, anderzijds (de "overeenkomst"), die op 22 januari 2009 te Brussel is ondertekend en sinds 4 augustus 2014 voorlopig wordt toegepast, en met name artikel 80, lid 1, en artikel 88,

Overwegende hetgeen volgt:

- 1) Krachtens de overeenkomst en dit besluit bestaat de Centraal-Afrikapartij uit de Republiek Kameroen.
- 2) Artikel 80, lid 1, van de overeenkomst bepaalt dat op de procedures voor de beslechting van geschillen in het kader van hoofdstuk 3 (Procedures voor de beslechting van geschillen) van titel VI (Vermijden en beslechten van geschillen) van de overeenkomst het reglement van orde en de gedragscode die door het EPO-comité worden vastgesteld, van toepassing zijn.
- 3) Artikel 88 van de overeenkomst bepaalt dat het EPO-comité kan besluiten titel VI (Vermijden en beslechten van geschillen) en de bijlagen erbij te wijzigen,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Het reglement van orde voor bemiddeling zoals opgenomen in bijlage I bij dit besluit, wordt vastgesteld als bijlage IV bij de overeenkomst.
2. Het reglement van orde voor arbitrage zoals opgenomen in bijlage II bij dit besluit, wordt vastgesteld als bijlage V bij de overeenkomst.
3. De gedragscode voor scheidsrechters zoals opgenomen in bijlage III bij dit besluit, wordt vastgesteld als bijlage VI bij de overeenkomst.
4. De reglementen en de gedragscode zoals bedoeld in de leden 1 tot en met 3 van dit artikel laten bijzondere regels die in de overeenkomst zijn vastgelegd of door het EPO-comité kunnen worden vastgesteld, onverlet.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de dag waarop het wordt ondertekend.

Gedaan te ..., ...

Voor de Republiek Kameroen

...

Voor de Europese Unie

...

*BIJLAGE I***REGLEMENT VAN ORDE VOOR BEMIDDELING***Artikel 1***Toepassingsgebied**

1. De bepalingen van dit reglement van orde vormen een aanvulling op en specificatie van de tijdelijke economische partnerschapsovereenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en Centraal-Afrika, anderzijds (de "overeenkomst"), met name wat artikel 69 ("Bemiddeling") betreft.
2. Dit reglement van orde is bedoeld om de partijen in staat te stellen geschillen die tussen hen kunnen rijzen, te beslechten door een wederzijds bevredigende oplossing, dankzij een alomvattende en snelle bemiddelingsprocedure.
3. In het kader van dit reglement van orde wordt onder "bemiddeling" verstaan elke procedure, ongeacht de benaming ervan, waarbinnen de partijen een bemiddelaar vragen om hen bij het bereiken van een minnelijke schikking van hun geschil bij te staan.

*Artikel 2***Aanvang van procedure**

1. Een partij kan te allen tijde schriftelijk verzoeken dat de partijen deelnemen aan een bemiddelingsprocedure. Het verzoek moet zodanig gedetailleerd zijn dat de eis van de verzoekende partij daarin duidelijk tot uitdrukking komen. Het verzoek moet tevens:
 - a) aangeven om welke specifieke maatregel het gaat;
 - b) een verklaring bevatten inzake de gestelde negatieve gevolgen die de maatregel volgens de verzoekende partij heeft of zal hebben op de handel tussen de partijen;
 - c) toelichten waarom de verzoekende partij van mening is dat er een oorzakelijk verband bestaat tussen de maatregel en de genoemde gevolgen.
2. De bemiddelingsprocedure kan alleen met wederzijdse instemming van de partijen worden ingeleid. Wanneer een partij krachtens lid 1 om bemiddeling verzoekt, neemt de andere partij het verzoek in overweging en antwoordt zij schriftelijk binnen vijf dagen na ontvangst ervan. Bij uitblijven hiervan wordt het verzoek geacht te zijn afgewezen.

*Artikel 3***Keuze van bemiddelaar**

1. De partijen kiezen de bemiddelaar in onderlinge overeenstemming vanaf de aanvang van de bemiddelingsprocedure, uiterlijk 15 dagen na ontvangst van het antwoord op het bemiddelingsverzoek.
2. Een bemiddelaar mag geen onderdaan van een van de partijen zijn, tenzij de partijen anders overeenkomen.
3. De bemiddelaar bevestigt in een schriftelijke verklaring zijn onafhankelijkheid en onpartijdigheid alsmede zijn beschikbaarheid om de bemiddelingsprocedure te waarborgen.
4. De bemiddelaar voldoet aan de gedragscode voor scheidsrechters, met de nodige aanpassingen.

*Artikel 4***Verloop van bemiddelingsprocedure**

1. De bemiddelaar is de partijen op onpartijdige en transparante wijze behulpzaam bij het scheppen van duidelijkheid over de maatregel en de mogelijke gevolgen ervan voor de handel tussen de partijen, en bij het bereiken van een wederzijds bevredigende oplossing.

2. De bemiddelaar kan bepalen wat de meest geschikte wijze is om duidelijkheid te scheppen over de betrokken maatregel en de mogelijke gevolgen ervan voor de handel tussen de partijen. Hij kan met name bijeenkomsten tussen de partijen organiseren, de partijen gezamenlijk of afzonderlijk raadplegen, verzoeken om bijstand van of overleg plegen met deskundigen en belanghebbenden op het betrokken gebied alsmede alle aanvullende ondersteuning bieden waarom de partijen hebben verzocht. Alvorens om bijstand van deskundigen en belanghebbenden op het betrokken gebied te verzoeken of overleg met hen te plegen, overlegt de bemiddelaar evenwel met de partijen. Wanneer de bemiddelaar een van de partijen en/of diens raadsman afzonderlijk wil ontmoeten of horen, stelt hij de andere partij daarvan vooraf of zo spoedig mogelijk na zijn ontmoeting of eenzijdige communicatie met de eerste partij in kennis.
3. De bemiddelaar kan advies aanbieden en een oplossing voorstellen ter overweging door de partijen, die de voorgestelde oplossing kunnen aanvaarden of afwijzen of zelfs het over een andere oplossing eens kunnen worden. De bemiddelaar kan evenwel in geen geval adviseren noch opmerkingen maken over de verenigbaarheid van de maatregel in kwestie met de overeenkomst.
4. De procedure vindt plaats op het grondgebied van de partij waaraan het verzoek gericht werd, of op enige andere locatie of op enige andere wijze waarover onderling overeenstemming tussen de partijen is bereikt.
5. De partijen streven ernaar binnen zestig dagen na de aanwijzing van de bemiddelaar tot een wederzijds bevredigende oplossing te komen. Zolang geen definitieve overeenstemming is bereikt, kunnen de partijen eventuele tussentijdse oplossingen overwegen, met name wanneer de maatregel betrekking heeft op bederfelijke waren.
6. De oplossing kan worden goedgekeurd door middel van een besluit van het EPO-comité. De wederzijds bevredigende oplossingen worden openbaar gemaakt, tenzij de partijen anders besluiten. De aan het publiek meegedeelde versie mag echter geen informatie bevatten die door een van de partijen als vertrouwelijk is aangemerkt.
7. Op verzoek van de partijen legt de bemiddelaar hun schriftelijk een ontwerp-feitenverslag voor, dat een samenvatting bevat van de maatregel die in de gevolgde procedure aan de orde is en van de wederzijds bevredigende oplossing die het eindresultaat van de procedure vormt, met inbegrip van eventuele tussentijdse oplossingen. De bemiddelaar biedt de partijen gedurende een termijn van 15 dagen de gelegenheid om hun opmerkingen over het ontwerpverslag in te dienen. Na bestudering van de binnen de gestelde termijn ingediende opmerkingen van de partijen dient de bemiddelaar binnen 15 dagen schriftelijk een definitief feitenverslag in bij de partijen. Het feitenverslag mag geen uitlegging van de overeenkomst bevatten.

Artikel 5

Einde van bemiddelingsprocedure

De procedure wordt beëindigd:

- a) op de datum van goedkeuring van een door de partijen overeengekomen wederzijds bevredigende oplossing, op de datum van goedkeuring;
- b) op de datum van de schriftelijke verklaring van de bemiddelaar, na overleg met de partijen, waarin wordt aangegeven dat verdere bemiddelingsinspanningen geen nut hebben;
- c) op de datum van de schriftelijke verklaring van een partij nadat mogelijke wederzijds bevredigende oplossingen in het kader van de bemiddelingsprocedure zijn onderzocht en adviezen en voorgestelde oplossingen van de bemiddelaar in overweging zijn genomen. Een dergelijke verklaring kan niet worden ingediend vóór het verstrijken van de in artikel 4, lid 5, van dit reglement van orde neergelegde termijn;
- d) in elk stadium van de procedure, wanneer de partijen in onderlinge overeenstemming daartoe besluiten, op de datum van die overeenstemming.

Artikel 6

Tenuitvoerlegging van een wederzijds bevredigende oplossing

1. Wanneer de partijen een wederzijds bevredigende oplossing zijn overeengekomen, neemt elke partij de nodige maatregelen om deze binnen de gestelde termijn ten uitvoer te leggen.

2. Binnen de gestelde termijn stelt de uitvoerende partij de andere partij schriftelijk in kennis van alle stappen of maatregelen die zij voor de uitvoering van de wederzijds bevredigende oplossing heeft gedaan respectievelijk genomen.

Artikel 7

Vertrouwelijkheid en verhouding tot procedure voor beslechting van geschillen

1. Alle informatie met betrekking tot de bemiddelingsprocedure moet vertrouwelijk blijven, tenzij bekendmaking ervan bij wet is voorgeschreven of noodzakelijk is geworden voor tenuitvoerlegging of uitvoering van de overeenkomst tussen de partijen die uit de bemiddeling voortvloeit.

2. Tenzij de partijen anders overeenkomen en onverminderd artikel 4, lid 6, van dit reglement van orde zijn alle stappen van de procedure, adviezen of voorgestelde oplossingen daaronder begrepen, vertrouwelijk. Een partij mag echter openbaar maken dat bemiddeling plaatsvindt. De geheimhoudingsplicht geldt niet voor feitelijke informatie die zich reeds in het publieke domein bevindt.

3. De bemiddelingsprocedure laat de rechten en verplichtingen van de partijen uit hoofde van de bepalingen inzake geschillenbeslechting in de overeenkomst of enige andere relevante overeenkomst onverlet.

4. Overleg voordat de bemiddelingsprocedure wordt ingeleid, is niet verplicht. In de regel moet een partij evenwel zelf een beroep doen op de andere bepalingen van de overeenkomst inzake samenwerking of overleg voordat de bemiddelingsprocedure wordt ingeleid.

5. Een partij mag zich in andere geschillenbeslechtingsprocedures in het kader van de overeenkomst of enige andere relevante overeenkomst noch baseren op noch als bewijs gebruiken en een arbitragepanel mag evenmin rekening houden met:

- a) de standpunten die door de andere partij zijn ingenomen in het kader van de bemiddelingsprocedure of de overeenkomstig artikel 4, lid 1, en artikel 4, lid 2, van dit reglement van orde verkregen informatie;
- b) het feit dat de andere partij zich bereid heeft verklaard een oplossing voor de maatregel bij wege van bemiddeling te aanvaarden;
- c) door de bemiddelaar gegeven adviezen of gedane voorstellen.

6. Tenzij de partijen anders overeenkomen, mag een bemiddelaar geen lid van een arbitragepanel zijn in een geschillenbeslechtingsprocedure in het kader van de overeenkomst of de Overeenkomst van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) met betrekking tot dezelfde aangelegenheid als die waarvoor hij als bemiddelaar is opgetreden.

Artikel 8

Toepassing reglement van orde voor arbitrage

Artikel 3 (Kennisgevingen), onverminderd artikel 4, lid 2, artikel 15 (Kosten), artikel 16 (Werktaal voor procedure, vertaling en vertolking) en artikel 17 (Berekening van termijnen) van het reglement van orde voor arbitrage zijn mutatis mutandis van toepassing.

Artikel 9

Herziening

Vijf jaar na de inwerkingtreding van dit besluit treden de partijen met elkaar in overleg over de eventuele noodzaak tot wijziging van het bemiddelingsmechanisme, tegen de achtergrond van de opgedane ervaringen en de ontwikkeling van een overeenkomstig mechanisme in de WTO.

*BIJLAGE II***REGLEMENT VAN ORDE VOOR ARBITRAGE***Artikel 1***Definities**

Voor de toepassing van dit reglement wordt verstaan onder:

- “adviseur”: een natuurlijke persoon die door een partij is aangesteld om haar in verband met de procedure van het arbitragepanel te adviseren of bij te staan;
- “arbitragepanel”: een krachtens artikel 71 van de overeenkomst ingesteld panel;
- “scheidsrechter”: een lid van een krachtens artikel 71 van de overeenkomst ingesteld arbitragepanel;
- “assistent”: een natuurlijke persoon die in het kader van het mandaat van een scheidsrechter voor die scheidsrechter onderzoek verricht of ondersteunende taken uitvoert;
- “dag”: een kalenderdag, tenzij anders vermeld;
- “vertegenwoordiger van een partij”: een natuurlijke persoon in dienst van of aangewezen door een ministerie, een overheidsdienst of een ander overheidsorgaan van een partij, die de partij met betrekking tot een geschil in het kader van deze overeenkomst vertegenwoordigt;
- “partij waartegen de klacht gericht is”: de partij ten aanzien waarvan wordt gesteld dat zij inbreuk maakt op in artikel 67 van de overeenkomst bedoelde bepalingen;
- “verzoekende partij”: een partij die op grond van artikel 70 van de overeenkomst om de instelling van een arbitragepanel verzoekt.

*Artikel 2***Toepassingsgebied**

1. De bepalingen van dit reglement van orde vormen een aanvulling op en specificatie van de tijdelijke economische partnerschapsovereenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en Centraal-Afrika, anderzijds (de “overeenkomst”), met name wat artikel 70 en volgende inzake arbitrage betreft.
2. Dit reglement van orde is bedoeld om de partijen in staat te stellen geschillen die tussen hen kunnen rijzen, te beslechten door met behulp van het arbitrageproces tot een wederzijds bevredigende oplossing te komen.

*Artikel 3***Kennisgevingen**

1. Onder “kennisgevingen” in de zin van dit reglement van orde worden verstaan alle verzoeken, mededelingen, schriftelijke stukken of andere documenten in verband met de arbitrageprocedure, met dien verstande dat:
 - a) alle kennisgevingen door het arbitragepanel tegelijkertijd aan beide partijen worden toegezonden;
 - b) alle kennisgevingen door een partij die zijn gericht tot het arbitragepanel, tegelijkertijd in kopie aan de andere partij worden toegezonden, en
 - c) alle kennisgevingen door een partij die zijn gericht tot de andere partij, in voorkomend geval tegelijkertijd in kopie aan het arbitragepanel worden toegezonden.
2. Alle kennisgevingen worden gedaan via e-mail of, indien van toepassing, via enige andere vorm van telecommunicatie waarbij de verzending wordt geregistreerd. De kennisgeving wordt geacht te zijn afgeleverd op de datum van verzending, tenzij wordt aangetoond dat dit niet het geval is.
3. Alle kennisgevingen worden respectievelijk aan het directoraat-generaal Handel van de Europese Commissie van de Europese Unie en het voor de tenuitvoerlegging van de overeenkomst verantwoordelijke ministerie van Kameroen toegezonden.
4. Kleine verschrijvingen in kennisgevingen kunnen worden hersteld door de indiening van nieuwe kennisgevingen waarin de wijzigingen duidelijk zijn aangegeven.

5. Indien de laatste dag waarop een document kan worden ingediend, valt op een dag die geen werkdag is van de Centraal-Afrikapartij of de Europese Unie, kan de kennisgeving op de volgende werkdag worden ingediend. Geen enkele kennisgeving van welke aard ook worden niet geacht te zijn ontvangen op een dag die geen werkdag is.
6. Afhankelijk van de aard van de kwesties waarop het geschil betrekking heeft, wordt van alle kennisgevingen die overeenkomstig dit reglement van orde aan het EPO-comité worden gezonden, tevens een kopie gestuurd naar de andere betrokken institutionele organen.

Artikel 4

Aanwijzing van scheidsrechters

1. Indien een scheidsrechter overeenkomstig artikel 71 van de overeenkomst door loting wordt aangewezen, stelt de voorzitter van het EPO-comité of diens vertegenwoordiger de partijen onmiddellijk in kennis van de datum, het tijdstip en de plaats van de loting.
2. De partijen zijn bij de loting aanwezig.
3. De voorzitter van het EPO-comité of diens vertegenwoordiger stelt elke aangewezen persoon schriftelijk in kennis van zijn of haar aanwijzing om als scheidsrechter te fungeren. Elke persoon bevestigt zijn of haar beschikbaarheid aan beide partijen binnen vijf dagen vanaf de datum waarop die persoon over zijn of haar aanstelling werd geïnformeerd.
4. Indien de in artikel 85 van de overeenkomst bedoelde lijst van scheidsrechters niet is opgesteld of bij de indiening van een verzoek krachtens artikel 71, lid 2, van de overeenkomst niet voldoende namen bevat, worden de scheidsrechters door de voorzitter van het EPO-comité aangewezen door loting uit de officieel door een of beide partijen voorgedragen personen die aan de voorwaarden van artikel 85, lid 2, van de overeenkomst voldoen.

Artikel 5

Overleg tussen partijen en arbitragepanel

1. Tenzij de partijen anders overeenkomen, komen zij binnen zeven dagen na de datum van instelling van het arbitragepanel met dat panel bijeen om te beslissen over de aangelegenheden die de partijen of het arbitragepanel geschikt achten, met inbegrip van:
 - a) de aan de scheidsrechters verschuldigde bezoldigingen en vergoedingen, die in overeenstemming moeten zijn met de WTO-normen;
 - b) de bezoldiging van elke assistent van een scheidsrechter, ter hoogte van maximaal 50 % van de totale bezoldiging van die scheidsrechter;
 - c) het tijdschema van de procedure.

De scheidsrechters en de vertegenwoordigers van de partijen kunnen per telefoon of per videoconferentie aan deze bijeenkomst deelnemen.

2. Tenzij de partijen binnen vijf dagen na de datum van instelling van het arbitragepanel anders overeenkomen, luidt de taakomschrijving van dit panel als volgt:

“In het licht van de desbetreffende bepalingen van de overeenkomst de in het verzoek om instelling van het arbitragepanel beschreven aangelegenheid onderzoeken, zich uitspreken over de verenigbaarheid van de maatregel in kwestie met artikel 67 van de overeenkomst en een uitspraak doen overeenkomstig de artikelen 73, 83 en 84 van de overeenkomst.”.

3. De partijen stellen het arbitragepanel binnen drie dagen in kennis van de overeengekomen taakomschrijving.

Artikel 6

Schriftelijke stukken

Uiterlijk twintig dagen na de datum van instelling van het arbitragepanel dient de verzoekende partij haar eerste schriftelijke stuk in. Uiterlijk twintig dagen na de datum van indiening van het eerste schriftelijke stuk dient de partij waartegen de klacht gericht is, haar verweerschrift in.

*Artikel 7***Werkwijze van arbitragepanels**

1. De voorzitter van het arbitragepanel zit alle bijeenkomsten van het panel voor. Een arbitragepanel kan de bevoegdheid tot het nemen van administratieve en procedurele besluiten op het betrokken gebied aan zijn voorzitter delegeren.
2. Overeenkomstig artikel 9 van dit reglement van orde zijn de scheidsrechters en de te horen personen aanwezig bij de hoorzittingen. Tenzij in de overeenkomst of in dit reglement van orde anders is bepaald, kan het arbitragepanel zijn activiteiten verrichten op welke wijze dan ook, waaronder telefoon, fax of computer.
3. Hoewel alleen scheidsrechters aan de beraadslagingen van het arbitragepanel mogen deelnemen, kan het panel toestaan dat zijn assistenten de beraadslagingen van het panel bijwonen.
4. Het opstellen van uitspraken is een exclusieve bevoegdheid van het arbitragepanel, die niet mag worden gedelegeerd.
5. Wanneer zich een procedureel vraagstuk voordoet dat niet in de bepalingen van titel VI van de overeenkomst (Vermijden en beslechten van geschillen) is geregeld, kan het arbitragepanel na overleg met de partijen een geschikte procedure vaststellen die in overeenstemming is met die bepalingen en een gelijke behandeling van de partijen waarborgt.
6. Wanneer het arbitragepanel van oordeel is dat een andere procedurele termijn dan die welke zijn vastgesteld in titel VI van de overeenkomst (Vermijden en beslechten van geschillen), moet worden gewijzigd of dat een andere procedurele of administratieve aanpassing nodig is, stelt het de partijen schriftelijk in kennis van de redenen voor de wijziging of aanpassing, onder vermelding van de vereiste termijn of aanpassing. Het arbitragepanel kan die wijziging of aanpassing na overleg met de partijen goedkeuren.
7. Op verzoek van een partij kan het arbitragepanel de in het kader van de procedure toepasselijke termijnen wijzigen, waarbij het ervoor zorg draagt dat de partijen gelijk worden behandeld.
8. Op gezamenlijk verzoek van de partijen schorst het arbitragepanel de procedure op elk moment gedurende een door de partijen overeengekomen periode van ten hoogste twaalf opeenvolgende maanden. Op schriftelijk verzoek van de partijen, of aan het eind van de overeengekomen schorsingsperiode op schriftelijk verzoek van een van de partijen hervat het arbitragepanel te allen tijde de procedure. Het verzoek wordt meegedeeld aan de voorzitter van het arbitragepanel en, in voorkomend geval, aan de andere partij. Indien de panelprocedure gedurende meer dan twaalf opeenvolgende maanden is geschorst, vervalt de met de instelling van het arbitragepanel verleende bevoegdheid en wordt de panelprocedure beëindigd. De partijen kunnen te allen tijde overeenkomen de procedure voor het arbitragepanel te beëindigen. De partijen stellen de voorzitter van het arbitragepanel gezamenlijk van deze overeenkomst in kennis. In geval van schorsing worden de toepasselijke termijnen verlengd voor een duur die overeenstemt met de duur van de schorsing van de werkzaamheden van het arbitragepanel.
9. De beëindiging van de werkzaamheden van het arbitragepanel doet geen afbreuk aan de rechten van de partijen in een andere procedure over dezelfde aangelegenheid in het kader van titel VI van de overeenkomst (Vermijden en beslechten van geschillen).

*Artikel 8***Vervanging**

1. Indien een scheidsrechter niet aan de procedure kan deelnemen, zich terugtrekt of moet worden vervangen, wordt overeenkomstig artikel 71 van de overeenkomst een vervanger aangewezen.
2. Wanneer een partij van oordeel is dat een scheidsrechter de gedragscode schendt en derhalve moet worden vervangen, stelt zij de andere partij daarvan in kennis binnen 15 dagen na de datum waarop zij kennis heeft gekregen van de omstandigheden die aan de vermeende schending van de gedragscode door de scheidsrechter ten grondslag liggen.
3. De partijen plegen overleg binnen 15 dagen na de in lid 2 van dit artikel bedoelde datum van kennisgeving. De partijen stellen de scheidsrechter in kennis van zijn vermeende niet-naleving en kunnen hem verzoeken de noodzakelijke stappen te ondernemen om de vermeende niet-naleving te verhelpen. Indien zij daarover tot overeenstemming komen, kunnen zij de scheidsrechter ook uit zijn functie ontzetten en een nieuwe scheidsrechter aanwijzen overeenkomstig de procedure van artikel 71, lid 2, van de overeenkomst.
4. Indien de partijen het niet eens worden over de vraag of een scheidsrechter, niet zijnde de voorzitter, moet worden vervangen, kan elke partij verzoeken de aangelegenheid aan de voorzitter van het arbitragepanel voor te leggen, tegen wiens beslissing geen beroep kan worden ingesteld.

Indien de voorzitter, zoals gevraagd, concludeert dat een scheidsrechter de gedragscode schendt, wordt overeenkomstig artikel 71, lid 3, van de overeenkomst een nieuwe scheidsrechter aangewezen.

5. Indien de partijen het niet eens worden over de vraag of de voorzitter moet worden vervangen, kan elke partij verzoeken de kwestie voor te leggen aan een van de overige personen op de krachtens artikel 85 van de overeenkomst opgestelde lijst van personen die zijn aangewezen om de rol van voorzitter van het arbitragepanel waar te nemen. Zijn of haar naam wordt door loting aangewezen door de voorzitter van het EPO-comité. De aldus gekozen persoon beslist of de voorzitter voldoet aan de eisen van de gedragscode. Tegen zijn beslissing kan geen beroep worden ingesteld.

Indien wordt geoordeeld dat de voorzitter de gedragscode schendt, wordt de nieuwe voorzitter aangewezen overeenkomstig artikel 71, lid 3, van de overeenkomst.

Artikel 9

Hoorzittingen

1. Op basis van het tijdschema dat is vastgesteld krachtens artikel 5, lid 1, stelt de voorzitter van het arbitragepanel, na overleg met de partijen en de overige scheidsrechters, de partijen in kennis van de datum, het tijdstip en de plaats van de hoorzitting. De partij die belast is met de logistieke organisatie van de procedure maakt deze informatie toegankelijk voor het publiek, onder voorbehoud van artikel 11.

2. Tenzij de partijen anders overeenkomen, wordt de hoorzitting in Brussel gehouden als de verzoekende partij de Centraal-Afrikaanse partij is, en in Yaoundé als de verzoekende partij de Europese Unie is.

3. Het arbitragepanel kan aanvullende hoorzittingen organiseren indien de partijen zulks overeenkomen.

4. Alle scheidsrechters zijn gedurende de gehele hoorzitting aanwezig.

5. De volgende personen kunnen een hoorzitting bijwonen, ongeacht of de procedure openstaat voor het publiek:

- a) de vertegenwoordigers van de partijen;
- b) de adviseurs van de partijen;
- c) administratief personeel, tolken, vertalers en notulisten;
- d) de assistenten van de scheidsrechters;
- e) deskundigen indien het arbitragepanel daartoe overeenkomstig artikel 81 van de overeenkomst besluit.

6. Uiterlijk vijf dagen voor de datum van een hoorzitting verstrekt elke partij het arbitragepanel en de andere partij een lijst met de namen van de natuurlijke personen die namens die partij op de hoorzitting pleidooien of uiteenzettingen zullen houden, en van andere vertegenwoordigers of adviseurs die de hoorzitting zullen bijwonen.

7. Het arbitragepanel ziet erop toe dat de verzoekende partij en de partij waartegen de klacht gericht is, dezelfde spreektijd hebben. Het voert de hoorzitting op de volgende wijze:

pleidooien

- a) pleidooi van de verzoekende partij;
- b) pleidooi van de partij waartegen de klacht gericht is;

weerleggingen

- a) repliek van de verzoekende partij;
- b) dupliek van de partij waartegen de klacht gericht is.

8. Het arbitragepanel kan op elk moment van de hoorzitting aan beide partijen vragen stellen.

9. Het arbitragepanel laat een proces-verbaal van de hoorzitting opstellen en laat dit binnen een redelijke termijn na de hoorzitting aan de partijen bezorgen. De partijen kunnen opmerkingen maken over het proces-verbaal, die door het arbitragepanel in overweging kunnen worden genomen.

10. Elke partij kan binnen tien dagen na de datum van de hoorzitting bij de scheidsrechters en de andere partij een aanvullend schriftelijk stuk indienen over alle aspecten die tijdens de hoorzitting aan de orde zijn gekomen.

Artikel 10

Schriftelijke vragen

1. Het arbitragepanel kan op elk moment van de procedure aan een of aan beide partijen schriftelijke vragen stellen. Beide partijen ontvangen een kopie van de vragen van het arbitragepanel.
2. Elke partij verstrekt voorts aan de andere partij een kopie van haar schriftelijke antwoord op de vragen van het arbitragepanel. Elke partij wordt in de gelegenheid gesteld binnen vijf dagen na de datum van ontvangst van dat antwoord schriftelijke opmerkingen over het antwoord van de andere partij in te dienen.

Artikel 11

Transparantie en vertrouwelijkheid

1. Elke partij en het arbitragepanel behandelen informatie die door de andere partij aan het arbitragepanel is verstrekt en als vertrouwelijk is aangemerkt, als vertrouwelijk. Wanneer een door een partij bij het arbitragepanel ingediend schriftelijk stuk vertrouwelijke informatie bevat, verstrekt zij binnen 15 dagen na de indiening van dat stuk tevens een niet-vertrouwelijke versie van het schriftelijke stuk, die openbaar mag worden gemaakt.
2. Niets in dit reglement van orde belet dat een partij haar eigen standpunten openbaar maakt voor zover zij, wanneer zij naar door de andere partij verstrekte informatie verwijst, geen informatie openbaar maakt die door de andere partij als vertrouwelijk is aangemerkt.
3. Het arbitragepanel komt in besloten zitting bijeen wanneer de stukken en pleidooien van een partij vertrouwelijke zakelijke informatie bevatten. Wanneer een hoorzitting van het arbitragepanel in besloten zitting plaatsvindt, respecteren de partijen het vertrouwelijke karakter van de hoorzitting.

Artikel 12

Eenzijdige contacten

1. Het arbitragepanel komt niet met een partij bijeen en neemt evenmin contact op met een partij in afwezigheid van de andere partij.
2. Een scheidsrechter mag inhoudelijke aspecten van de procedure niet met een partij of de partijen bespreken in afwezigheid van de andere scheidsrechters.

Artikel 13

Bijdragen van amici curiae

1. Niet-gouvernementele personen die op het grondgebied van een partij zijn gevestigd, kunnen in overeenstemming met het bepaalde in de leden 2 tot en met 5 als amicus curiae opmerkingen indienen bij het arbitragepanel.
2. Tenzij de partijen binnen vijf dagen na de datum van instelling van het arbitragepanel anders overeenkomen, kan het arbitragepanel ongevraagde schriftelijke stukken in ontvangst nemen, op voorwaarde dat deze stukken binnen tien dagen na de datum van instelling van het arbitragepanel worden ingediend, met inbegrip van eventuele bijlagen in elk geval niet meer dan 15 getypte bladzijden tellen en direct van belang zijn voor de kwestie die door het arbitragepanel wordt onderzocht.
3. Deze stukken bevatten een beschrijving van de natuurlijke of rechtspersoon die het stuk indient, met inbegrip van de aard van zijn activiteiten en zijn financieringsbron, alsook nadere gegevens over het belang dat die persoon bij de arbitrageprocedure heeft. De stukken worden opgesteld in de talen die de partijen overeenkomstig de artikel 16, leden 1 en 2, van dit reglement van orde hebben gekozen.
4. De stukken worden verstrekt aan de partijen, zodat zij hun opmerkingen kunnen indienen. De partijen kunnen binnen tien dagen na de toezending van de stukken hun opmerkingen aan het arbitragepanel kenbaar maken.

5. Het arbitragepanel vermeldt in zijn uitspraak alle stukken die het overeenkomstig dit reglement heeft ontvangen. Het is niet verplicht in zijn uitspraak op de in die stukken naar voren gebrachte argumenten in te gaan. Het arbitragepanel legt elk stuk dat het ontvangt aan de partijen voor opdat deze daarover opmerkingen kunnen maken.

Artikel 14

Dringende gevallen

In dringende gevallen als bedoeld in artikel 73, lid 2, van de overeenkomst past het arbitragepanel de in dit reglement vastgestelde termijnen na overleg met de partijen zo nodig aan, in welk geval het de partijen daarvan in kennis stelt.

Artikel 15

Kosten

1. Elke partij draagt haar eigen kosten van deelname aan de arbitrageprocedure.
2. De partij waartegen de klacht gericht is, is belast met de logistieke organisatie van de arbitrageprocedure, in het bijzonder de organisatie van de hoorzittingen, tenzij anders wordt overeengekomen, en zij draagt alle kosten die voortvloeien uit de logistieke organisatie van de hoorzitting. De partijen dragen echter gezamenlijk en in gelijke mate andere administratieve kosten in verband met de arbitrageprocedure en de bezoldiging en de kosten van de scheidsrechters en hun assistenten.

Artikel 16

Werktaal voor procedure, vertaling en vertolking

1. Tijdens het in artikel 71, lid 2, van de overeenkomst bedoelde overleg, en uiterlijk op de in artikel 5, lid 1, van dit reglement van orde bedoelde vergadering proberen de partijen tot overeenstemming te komen over een gemeenschappelijke werktaal voor de procedure voor het arbitragepanel.
2. Indien de partijen geen overeenstemming bereiken over een gemeenschappelijke werktaal, draagt elke partij zorg voor de vertaling van haar schriftelijke mededelingen in de door de andere partij gekozen taal, tenzij de mededelingen zijn opgesteld in een van de officiële talen die de partijen bij de overeenkomst gemeen hebben. Wat de vertolking van mondelinge uiteenzettingen in de door de partijen gekozen talen betreft, is de partij waartegen de klacht gericht is verantwoordelijk, voor zover de partijen een van de officiële talen die de partijen gemeen hebben, hebben gekozen. Indien de keuze van een van de partijen valt op een andere taal dan de gemeenschappelijke officiële talen, berust de vertolking van de mondelinge uiteenzettingen volledig bij die partij.
3. De verslagen en uitspraken van het arbitragepanel worden opgesteld in de door de partijen gekozen talen. Indien de partijen het niet eens zijn over een gemeenschappelijke werktaal, worden het tussentijds verslag, het eindverslag en de uitspraken van het arbitragepanel gepresenteerd in een van de officiële talen die de partijen bij de overeenkomst gemeen hebben.
4. Eventuele kosten voor de vertaling van een uitspraak van het arbitragepanel in de door de partijen gekozen talen worden gelijkelijk door de partijen gedragen.
5. Een partij kan opmerkingen indienen over de nauwkeurigheid van een overeenkomstig dit reglement van orde gemaakte vertaling van een document.
6. Elke partij draagt zelf de kosten die zij maakt in verband met de vertaling van haar schriftelijke opmerkingen.

Artikel 17

Berekening van termijnen

Alle termijnen die zijn vastgelegd in titel VI van de overeenkomst (Vermijden en beslechten van geschillen) en in dit reglement van orde, met inbegrip van de termijnen die voor de kennisgeving van hun besluiten aan arbitragepanels zijn opgelegd, kunnen met wederzijdse instemming van de partijen worden gewijzigd en worden gerekend in kalenderdagen vanaf de dag volgende op de handeling of het feit waarop zij betrekking hebben, tenzij anders is bepaald.

*Artikel 18***Verdere procedures**

De in dit reglement van orde vermelde termijnen worden aangepast overeenkomstig de bijzondere termijnen waarin in de procedures in het kader van de artikelen 74 tot en met 78 van de overeenkomst is voorzien voor het aannemen van een uitspraak van het arbitragepanel.

BIJLAGE III

GEDRAGSCODE VOOR ARBITERS

Artikel 1

Definities

Voor de toepassing van deze gedragscode wordt verstaan onder:

- “scheidsrechter”: een lid van een op grond van artikel 71 van de overeenkomst ingesteld arbitragepanel;
- “assistent”: een natuurlijke persoon die in het kader van het mandaat van een scheidsrechter voor die scheidsrechter onderzoek verricht of ondersteunende taken uitvoert;
- “kandidaat”: een persoon wiens naam voorkomt op de in artikel 85 van de overeenkomst bedoelde lijst van scheidsrechters en wiens aanwijzing als scheidsrechter overeenkomstig artikel 71 van de overeenkomst wordt overwogen;
- “bemiddelaar”: een natuurlijke persoon die overeenkomstig artikel 69 van de overeenkomst een bemiddeling verricht;
- “personeel”: met betrekking tot een scheidsrechter, andere natuurlijke personen dan assistenten die onder zijn leiding en toezicht werkzaam zijn.

Artikel 2

Grondbeginselen

1. Om de integriteit en de onpartijdigheid van het mechanisme voor geschillenbeslechting te vrijwaren, moet elke kandidaat-scheidsrechter kennis nemen van deze gedragscode. Hij moet:
 - a) onafhankelijk en onpartijdig zijn;
 - b) directe of indirecte belangenconflicten vermijden;
 - c) laakbaar gedrag en de schijn van laakbaar gedrag of partijdigheid vermijden;
 - d) de hoogste gedragsnormen in acht nemen;
 - e) ervoor zorgen zich niet te laten beïnvloeden door eigenbelang, druk van buitenaf, politieke overwegingen, publieke protesten, trouw aan een partij of vrees voor kritiek.
2. De scheidsrechters mogen rechtstreeks noch middellijk verplichtingen aangaan of voordelen aanvaarden die op welke wijze dan ook de goede uitoefening van hun taken verstoren of lijken te verstoren.
3. De scheidsrechters gebruiken hun positie als lid van het arbitragepanel niet om persoonlijke of particuliere belangen te dienen. Zij onthouden zich van handelingen die de indruk kunnen wekken dat anderen in een bijzondere positie verkeren waardoor zij invloed op hen kunnen uitoefenen.
4. De scheidsrechters laten hun gedrag of oordeel niet beïnvloeden door huidige of vroegere financiële, zakelijke, professionele, persoonlijke of sociale relaties of verantwoordelijkheden.
5. De scheidsrechters gaan geen relaties aan en verwerven geen financiële belangen wanneer daardoor hun onpartijdigheid in het gedrag kan komen of wanneer redelijkerwijs kan worden aangenomen dat daardoor de schijn van laakbaar gedrag of partijdigheid wordt gewekt.

Artikel 3

Openbaarmakingsplicht

1. Voorafgaand aan de bevestiging van hun aanwijzing als scheidsrechter op grond van artikel 71 van de overeenkomst geven de kandidaten opening van zaken over alle belangen, relaties of aangelegenheden die van invloed kunnen zijn op hun onafhankelijkheid of onpartijdigheid of waarvan redelijkerwijs kan worden aangenomen dat zij tijdens de procedure de schijn van laakbaar gedrag of partijdigheid zouden kunnen wekken. Daartoe doen de kandidaten alle mogelijke inspanningen om zich bewust te worden van dergelijke belangen, relaties en aangelegenheden, met inbegrip van financiële belangen, professionele belangen, werkgelegenheids- of familiebelangen.
2. Op grond van de openbaarmakingsplicht krachtens lid 1 blijven de scheidsrechters voortdurend gehouden dergelijke belangen, relaties en aangelegenheden openbaar te maken wanneer deze zich tijdens de procedure voordoen.

3. De kandidaten of scheidsrechters delen het EPO-comité ter overweging door de partijen onverwijld alle eventuele aangelegenheden met betrekking tot feitelijke of mogelijke schendingen van deze gedragscode mee nadat zij zich ervan bewust zijn geworden.

Artikel 4

Taken van scheidsrechters

1. Na de aanvaarding van hun aanwijzing zijn de scheidsrechters beschikbaar voor de vervulling van hun taken die zij gedurende de gehele procedure nauwgezet, snel en billijk uitoefenen.
2. De scheidsrechters onderzoeken uitsluitend vragen die in de procedure aan de orde worden gesteld en voor de uitspraak noodzakelijk zijn, en delegeren deze taak niet aan een andere persoon.
3. De scheidsrechters nemen alle noodzakelijke maatregelen om ervoor te zorgen dat hun assistenten en personeel bekend zijn met de artikelen 2, 3 en 6 van deze gedragscode en deze naleven.

Artikel 5

Verplichtingen van voormalige scheidsrechters

Voormalige scheidsrechters vermijden handelingen die de schijn kunnen wekken dat zij bij de uitoefening van hun taken partijdig waren of voordeel hadden van de uitspraak van het arbitragepanel.

Artikel 6

Vertrouwelijkheid

1. De scheidsrechters of voormalige scheidsrechters mogen op geen enkel tijdstip niet-openbare informatie over of verkregen tijdens een procedure openbaar maken of gebruiken, behalve voor de doeleinden van die procedure, en mogen deze informatie in geen geval openbaar maken of gebruiken om persoonlijk voordeel te behalen, anderen voordeel te verschaffen of de belangen van anderen te schaden.
2. De scheidsrechters mogen uitspraken van het arbitragepanel of delen daarvan niet openbaar maken voordat zij overeenkomstig artikel 84, lid 2, van de overeenkomst worden bekendgemaakt.
3. De scheidsrechters of voormalige scheidsrechters mogen op geen enkel tijdstip informatie over de beraadslagingen van een arbitragepanel of over het standpunt van een panellid openbaar maken.

Artikel 7

Kosten

De scheidsrechters houden de aan de procedure bestede tijd en de hiervoor gedane uitgaven, alsmede de door zijn assistent hieraan bestede tijd en hiervoor gedane uitgaven, bij en leggen hiervan een eindafrekening voor aan de partijen.

Artikel 8

Bemiddelaars

Deze gedragscode is mutatis mutandis van toepassing op bemiddelaars.

BESLUIT (EU) 2019/1955 VAN DE RAAD**van 21 november 2019****over het namens de Europese Unie in de Algemene Raad van de Wereldhandelsorganisatie in te nemen standpunt ten aanzien van de aanneming van een besluit over de toetsing van het memorandum van overeenstemming betreffende de bepalingen voor het beheer van tariefcontingenten voor landbouwproducten (“het memorandum van overeenstemming tariefcontingenten”)**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 207, lid 4, eerste alinea, in samenhang met artikel 218, lid 9,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Overeenkomst van Marrakesh tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie (“de WTO-overeenkomst”) is op 22 december 1994 door de Unie gesloten bij Besluit 94/800/EG van de Raad ⁽¹⁾ en is op 1 januari 1995 in werking getreden.
- (2) Krachtens artikel IV, lid 1, van de WTO-overeenkomst is de Ministeriële Conferentie van de Wereldhandelsorganisatie (“de WTO”) bevoegd om besluiten te nemen over alle aangelegenheden die onder multilaterale handelsovereenkomsten vallen.
- (3) Krachtens artikel IV, lid 2, van de WTO-overeenkomst worden de taken van de Ministeriële Conferentie in de periode tussen de bijeenkomsten van de Ministeriële Conferentie verricht door de Algemene Raad van de WTO.
- (4) Krachtens artikel IX, lid 1, van de WTO-overeenkomst besluiten de WTO-organen over het algemeen bij consensus.
- (5) In december 2013 werd tijdens de negende zitting van de Ministeriële Conferentie van de WTO een ministerieel besluit aangenomen over het memorandum van overeenstemming betreffende de bepalingen voor het beheer van tariefcontingenten voor landbouwproducten, zoals omschreven in artikel 2 van de Landbouwovereenkomst (WT/MIN (13)/39) (“het memorandum van overeenstemming tariefcontingenten”), waarin het beheer van tariefcontingenten voor landbouwproducten wordt geregeld.
- (6) Overeenkomstig punt 13 van het memorandum van overeenstemming tariefcontingenten wordt uiterlijk vier jaar na de vaststelling ervan begonnen met een toetsing van de werking ervan, rekening houdend met de tot dan toe opgedane ervaring. Doel van de toetsing is bij te dragen aan een continu proces van verbetering voor de benutting van tariefcontingenten.
- (7) Overeenkomstig punt 13 van het memorandum van overeenstemming tariefcontingenten is de Landbouwcommissie in 2018 met die toetsing begonnen. De bevindingen van de toetsing zullen in de bijeenkomst van de Algemene Raad van de WTO van december 2019 worden gepresenteerd in de vorm van een door de Landbouwcommissie uitgebracht verslag (verslag nr. G/AG/29 “Toetsing van de werking van het besluit van Bali inzake het beheer van tariefcontingenten” van 31 oktober 2019).
- (8) Vanwege het gebrek aan consensus onder de WTO-leden over de inhoudelijke wijzigingen van het memorandum van overeenstemming tariefcontingenten wordt in het verslag aanbevolen om de toetsingstermijn te verlengen tot eind 2021, zodat een consensus kan worden bereikt over de inhoudelijke wijzigingen. Voorts bevat het verslag aanbevelingen die gericht zijn op een grotere transparantie van het beheer van tariefcontingenten.
- (9) In zijn bijeenkomst van december 2019 moet de Algemene Raad van de WTO worden verzocht zich te buigen over de vaststelling van de aanbevelingen in bijlage 2 bij verslag nr. G/AG/29, in de vorm van een besluit over de toetsing van het memorandum van overeenstemming tariefcontingenten.
- (10) Het is dienstig het standpunt te bepalen dat namens de Unie in de Algemene Raad van de WTO moet worden ingenomen, aangezien het vast te stellen besluit bindend zal zijn voor de Unie.

⁽¹⁾ Besluit 94/800/EG van de Raad van 22 december 1994 betreffende de sluiting, namens de Europese Gemeenschap voor wat betreft de onder haar bevoegdheid vallende aangelegenheden, van de uit de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde (1986-1994) voortvloeiende overeenkomsten (PB L 336 van 23.12.1994, blz. 1).

- (11) De Unie dient in de Algemene Raad van de WTO te worden vertegenwoordigd door de Commissie overeenkomstig artikel 17, lid 1, van het Verdrag betreffende de Europese Unie,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Het standpunt dat namens de Unie moet worden ingenomen op de bijeenkomst van de Algemene Raad van de WTO van december 2019, wordt gebaseerd op het ontwerpbesluit van de Algemene Raad van de WTO tot vaststelling van de aanbevelingen van de Landbouwcommissie zoals vervat in bijlage 2 van verslag nr. G/AG/29 van de Landbouwcommissie van 31 oktober 2019, dat aan dit besluit is gehecht.

Kleine wijzigingen van dat ontwerpbesluit kunnen zonder nader besluit van de Raad worden goedgekeurd door de vertegenwoordigers van de Unie in de Algemene Raad van de WTO.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de datum waarop het wordt vastgesteld.

Gedaan te Brussel, 21 november 2019.

Voor de Raad
De voorzitter
V. SKINNARI

Landbouwcommissie**G/AG/29**

31 oktober 2019

**TOETSING VAN DE WERKING VAN HET BESLUIT VAN BALI INZAKE HET BEHEER VAN
TARIEFCONTINGENTEN**

VERSLAG AAN DE ALGEMENE RAAD

1.1. Tijdens de negende zitting van de Ministeriële Conferentie hebben de ministers het besluit inzake het “memorandum van overeenstemming betreffende de bepalingen voor het beheer van tariefcontingenten voor landbouwproducten, zoals omschreven in artikel 2 van de Landbouwovereenkomst” (WT/MIN (13)/39) (hierna het “besluit van Bali inzake tariefcontingenten” genoemd) aangenomen. De ministers hebben de Landbouwcommissie opgedragen de uitvoering van de verplichtingen van de leden in het kader van het besluit van Bali inzake tariefcontingenten te toetsen en te monitoren, teneinde ervoor te zorgen dat de toetsing een continu proces van verbetering voor de benutting van de tariefcontingenten bevordert. De toetsing moest uiterlijk in 2017 beginnen, en er moest rekening worden gehouden met de tot dan toe opgedane ervaring (⁽¹⁾). Met de toetsingsbesprekingen is begonnen op de vergadering van de Landbouwcommissie van oktober 2017 (⁽²⁾). Tijdens de vergadering van februari 2018 stemde de Landbouwcommissie in met de procedure en de termijnen voor het verrichten van de toetsing zoals vervat in document G/AG/W/171 (⁽³⁾). Overeenkomstig de overeengekomen procedure is de toetsing verricht via open, informele vergaderingen van de Landbouwcommissie die in de marge van de normale vergaderingen van de Landbouwcommissie werden gehouden (⁽⁴⁾).

1.2. De leden bespraken de toetsing in vier informele vergaderingen van de Landbouwcommissie in 2018, op 20 februari, 11 juni, 25 september en 26 november. Tijdens de informele vergadering van november werd een thematische sessie over het beheer van tariefcontingenten en onderbenutting gehouden, waaraan vertegenwoordigers van de sector deelnamen. Enkele leden hebben ook schriftelijk aan de toetsingsbesprekingen bijgedragen. Evenzo heeft het secretariaat, naar aanleiding van verzoeken van leden en overeenkomstig de procedure en de termijnen die voor het verrichten van de toetsing waren overeengekomen, een achtergrondnota (⁽⁵⁾) over het beheer en de benuttingsgraden van tariefcontingenten opgesteld om de toetsing te faciliteren. **Bijlage 1** bevat een lijst van alle documenten die tot dusver bij de toetsing in aanmerking zijn genomen.

1.3. Tijdens de toetsingsbesprekingen hebben de leden de volgende thema's naar voren geschoven: 1) doeltreffende uitvoering en follow-up van materiële verplichtingen die voortvloeien uit het besluit van Bali inzake tariefcontingenten; 2) transparantievereisten inzake tariefcontingenten; 3) het onderbenuttingsmechanisme. Hieronder staan enkele punten (⁽⁶⁾) vermeld die in het kader van elk van de drie thema's aan de orde kwamen, onder meer tijdens de thematische besprekingen in november.

DOELTREFFENDE UITVOERING EN FOLLOW-UP

- i. Het opnieuw toewijzen van ongebruikte vergunningen binnen een tariefcontingent;
- ii. Procedures voor het opnieuw toewijzen, waaronder met betrekking tot landspecifieke toewijzingen (⁽⁷⁾);
- iii. Delen van ervaringen en beste praktijken met betrekking tot het verbeteren van de benutting van tariefcontingenten, waaronder het opnieuw toewijzen van tariefcontingenten in het kader van regionale handelsovereenkomsten.

TRANSPARANTIEVEREISTEN INZAKE TARIEFCONTINGENTEN

- i. Tijdige en volledige kennisgevingen van tariefcontingenten;
- ii. Snelle rapportage van wijzigingen in het beheer van tariefcontingenten;
- iii. Consistente rapportage van benuttingsgraden door alle leden met verplichtingen op het gebied van tariefcontingenten;
- iv. Geharmoniseerde kennisgevingspraktijken (bijvoorbeeld voor niet geopende tariefcontingenten of geplande tariefcontingenten zonder tariefvoordeel);

(¹) Punt 13 van WT/MIN(13)/39. Er is nog geen melding gemaakt van ervaringen waarbij een beroep op het onderbenuttingsmechanisme is gedaan.

(²) Zie punt 2.2.1 van G/AG/R/86.

(³) Zie punt 2.5.1 van G/AG/R/87.

(⁴) Tijdens de vergadering van juni 2019 heeft de Landbouwcommissie ermee ingestemd de termijn te verlengen tot de vergadering van de Landbouwcommissie van oktober 2019 om het verslag van de toetsing te kunnen voltooiën.

(⁵) G/AG/W/183.

(⁶) Er is onder de leden geen overeenstemming over deze punten, noch over de behandeling ervan in de aanbevelingen.

(⁷) Punt 9 van het ministerieel besluit van Bali inzake tariefcontingenten heeft betrekking op de procedure voor het opnieuw toewijzen. Voorts hebben de voetenoten 3 en 5 van bijlage A bij het besluit van Bali betrekking op de rechten van leden met een landspecifieke toewijzing in de specifieke context van het onderbenuttingsmechanisme.

- v. Rapportage van redenen voor onderbenutting;
- vi. Het delen van nationale ervaringen en beste praktijken op het gebied van het beheer van tariefcontingenten;
- vii. Bijzondere en gedifferentieerde behandeling (omslachtingheid van kennisgevingsvereisten);
- viii. Koppeling met kennisgevingsvereisten op het gebied van invoervergunningsprocedures;
- ix. Technische bijstand van het secretariaat met het oog op een betere naleving van de kennisgevingsverplichtingen door leden.

ONDERBENUTTINGSMECHANISME

- i. Uiteenlopende verplichtingen van leden (punt 4 van bijlage A);
- ii. Bijzondere en gedifferentieerde behandeling;
- iii. Mogelijk minder dan universele toepassing in de toekomst;
- iv. Koppeling tussen bijlage B en punt 4 van bijlage A;
- v. Onderzoek naar de oorzaken van onderbenutting;
- vi. Gericht onderzoek van onderbenutting van tariefcontingenten in bepaalde specifieke sectoren;
- vii. Praktische toepasbaarheid van het onderbenuttingsmechanisme (onderzoek van de redenen, waaronder mogelijke complexiteit, waarom er nog geen beroep op is gedaan, delen van ervaringen, vereenvoudiging van procedurele vereisten);
- viii. Bijhouden van de lijst van onderbenutte tariefcontingenten door het secretariaat.

1.4. Over de kwestie van de toekomstige werking van punt 4 van het onderbenuttingsmechanisme en de bijbehorende bepaling inzake bijzondere en gedifferentieerde behandeling (B&G-bepalingen), liepen de standpunten van de leden uiteen. Enkele ontwikkelingslanden waren van mening dat de B&G-bepalingen in het besluit van Bali inzake tariefcontingenten niet mogen worden afgezwakt. Enkele andere leden stelden dat de B&G-behandeling voor ontwikkelingslanden niet tot een vrijstelling mag leiden en dat de begunstigde ontwikkelingslanden verplichtingen met betrekking tot het beheer van tariefcontingenten moeten aangaan die rekening houden met hun ontwikkelingsstatus.

1.5. Verschillende leden vonden dat deze toetsing zich moest beperken tot het zoeken naar een verbetering van het beheer van tariefcontingenten, om het onderscheid te maken met de onderhandelingen over markttoegang. Enkele andere leden wezen op de mogelijkheid om de kwesties in verband met tariefcontingenten aan de orde te stellen in de onderhandelingen over markttoegang.

Overeenkomstig de punten 13, 14 en 15 van het besluit van Bali inzake tariefcontingenten (WT/MIN(13)/39) keurt de Landbouwcommissie tijdens zijn vergadering op 31 oktober 2019 de volgende aanbevelingen zoals vervat in **bijlage 2** bij dit verslag goed voor behandeling door de Algemene Raad.

BIJLAGE 1

Lijst van documenten

G/AG/W/169 10 oktober 2017	Monitoring en toetsing van de verplichtingen van de leden die zijn vastgesteld in het kader van het besluit van Bali inzake het beheer van tariefcontingenten Nota van het Secretariaat
G/AG/W/171 9 februari 2018	Voorgestelde procedure voor de toetsing van de werking van het besluit van Bali inzake het beheer van tariefcontingenten Nota van het Secretariaat
G/AG/W/175 18 mei 2018 en G/AG/W/175/Add.1 7 mei 2019	— Kennisgeving van de Europese Unie aan de Landbouwcommissie over de procedure voor de toetsing van de werking van het besluit van Bali inzake het beheer van tariefcontingenten ⁽¹⁾ . Mededelingen van de Europese Unie
G/AG/W/179 6 juni 2018	— Toetsing van de werking van het ministerieel besluit van Bali inzake het “memorandum van overeenstemming betreffende de bepalingen voor het beheer van tariefcontingenten voor landbouwproducten...” ⁽²⁾ Kennisgeving van de Cairns-groep
G/AG/W/183 31 juli 2018	Methoden voor het beheer van tariefcontingenten en benuttingsgraden van tariefcontingenten 2007-2016 Achtergrondnota van het secretariaat
G/AG/W/186 19 september 2018	Toetsing van het besluit van Bali inzake het beheer van tariefcontingenten Kennisgeving van Australië
G/AG/W/197 24 mei 2019	Het onderbenuttingsmechanisme van het besluit van Bali inzake het beheer van tariefcontingenten Kennisgeving namens de Cairns-groep

⁽¹⁾ Document G/AG/W/171 van 9 februari 2018.

⁽²⁾ WT/MIN (13)/39 en WT/L/914 van 11 december 2013.

BIJLAGE 2

- 1) De in punt 14 en voetnoot 2 van het besluit van Bali inzake tariefcontingenten vastgestelde termijn voor een besluit over punt 4 van bijlage A wordt verlengd tot eind 2021. Alle verwijzingen naar “de 12e Ministeriële Conferentie en “31 december 2019” in de punten 13 en 14 en in voetnoot 2 van het besluit van Bali inzake tariefcontingenten dienen te worden gelezen als “13e Ministeriële Conferentie” en “31 december 2021”. Alle andere aspecten van het besluit van Bali inzake tariefcontingenten blijven onveranderd. Voor alle duidelijkheid, indien noch de Ministeriële Conferentie noch de Algemene Raad vóór 31 december 2021 heeft besloten om punt 4 van bijlage A te verlengen, dan hebben de landen die worden vermeld in bijlage B bij het besluit van Bali inzake tariefcontingenten het recht om punt 4 van bijlage A niet meer toe te passen op of na 31 december 2021.
- 2) Gelet op het belang van grotere transparantie van het beheer en de benuttingsgraad van tariefcontingenten alsook van een tijdige indiening van kennisgevingen door leden, en gelet op het feit dat het online systeem voor landbouwkennisgevingen tot een betere harmonisatie zou moeten leiden, is de Landbouwcommissie het eens over het volgende:
 - a) Het secretariaat zal een lijst van de bestaande praktijken voor de kennisgeving van tariefcontingenten van de leden opstellen, met inbegrip van gevallen waarin een gepland tariefcontingent niet werd geopend.
 - b) De Landbouwcommissie zal besprekingen over de harmonisatie van de praktijken voor de kennisgeving van tariefcontingenten van de leden opstarten, waaronder voor de benuttingsgraden van tariefcontingenten.
 - c) De Landbouwcommissie moedigt de leden aan in hun tabel MA:2-kennisgevingen uitleg op te nemen in gevallen waarin geplande tariefcontingenten niet zijn geopend.
 - d) Het secretariaat zal de informatie over het beheer en de benuttingsgraden van tariefcontingenten zoals opgenomen in G/AG/W183 ⁽¹⁾ geregeld bijwerken alsook de informatie over welke leden benuttingsgraden hebben meegedeeld en over kwesties die in de Landbouwcommissie aan de orde zijn gesteld over benuttingsgraden.
- 3) De Landbouwcommissie verbindt zich ertoe elke drie jaar na de voltooiing van deze toetsing regelmatige toetsingen van de werking van het besluit van Bali inzake tariefcontingenten te verrichten. Deze regelmatige toetsingen zullen onder meer een onderzoek naar het gebruik van het onderbenuttingsmechanisme omvatten, op basis van kennisgevingen van de leden.

⁽¹⁾ De achtergrondnota van het secretariaat kan specifiek een lijst bevatten van tariefcontingenten waarvoor geen Tabel MA:2-kennisgeving is ingediend of waarvan de benuttingsgraad minder dan 65 % bedraagt.

UITVOERINGSBESLUIT (EU) 2019/1956 VAN DE COMMISSIE

van 26 november 2019

betreffende de ter ondersteuning van Richtlijn 2014/35/EU van het Europees Parlement en de Raad opgestelde geharmoniseerde normen voor elektrisch materiaal bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 1025/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 betreffende Europese normalisatie, tot wijziging van de Richtlijnen 89/686/EEG en 93/15/EEG van de Raad alsmede de Richtlijnen 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG en 2009/105/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Beschikking 87/95/EEG van de Raad en Besluit nr. 1673/2006/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾, en met name artikel 10, lid 6,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Volgens artikel 12 van Richtlijn 2014/35/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ worden elektrisch materiaal dat in overeenstemming is met geharmoniseerde normen en delen daarvan waarvan de referentienummers in het *Publicatieblad van de Europese Unie* zijn bekendgemaakt, geacht in overeenstemming te zijn met de in artikel 3 van die richtlijn bedoelde en in bijlage I bij die richtlijn vastgestelde veiligheidsdoeleinden die door die geharmoniseerde normen of delen daarvan worden bestreken.
- (2) Bij brief M/511 van 8 november 2012 heeft de Commissie het Europees Comité voor Normalisatie (CEN), het Europees Comité voor Elektrotechnische Normalisatie (Cenelec) en het Europees Instituut voor telecomunicatienormen (ETSI) verzocht om de eerste volledige lijst van de titels van geharmoniseerde normen op te stellen en geharmoniseerde normen op te stellen, te herzien en te vervolledigen voor elektrisch materiaal bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen ter ondersteuning van Richtlijn 2014/35/EU. De in artikel 3 van Richtlijn 2014/35/EU bedoelde veiligheidsdoeleinden, die zijn vastgesteld in bijlage I bij die richtlijn, zijn ongewijzigd gebleven sinds het verzoek aan het CEN, het Cenelec en het ETSI.
- (3) Op basis van verzoek M/511 hebben het CEN en het Cenelec de volgende geharmoniseerde normen en wijzigingen daarvan opgesteld: EN 60204-1:2018 voor elektrische uitrusting van machines; EN 60335-1:2012/A13:2017, EN 60335-2-4:2010/A11:2018, EN 60335-2-15:2016, EN 60335-2-16:2003/A11:2018, EN 60335-2-28:2003/A11:2018, EN 60335-2-29:2004/A11:2018, EN 60335-2-55:2003/A11:2018, EN 60335-2-59:2003/A11:2018, EN 60335-2-74:2003/A11:2018, EN 60335-2-85:2003/A11:2018, EN 60335-2-109:2010/A1:2018 en EN 60335-2-109:2010/A2:2018 voor huishoudelijke en soortgelijke elektrische toestellen; EN 60715:2017, EN 60947-2:2017, EN 60947-5-1:2017 en EN 60947-5-5:1997/A2:2017 voor laagspanningsschakelmaterieel; EN 60898-1:2019, EN 61008-1:2012/A12:2017, EN 62606:2013/A1:2017 en EN 63024:2018 voor vermogensschakelaars en dergelijke inrichtingen voor huishoudelijk en soortgelijk gebruik; EN IEC 61010-2-201:2018 voor materieel voor meet- en regeltechniek en laboratoriumgebruik; EN IEC 61058-1:2018 voor toestelschakelaars; EN 61643-11:2012/A11:2018 voor beveiligingsmiddelen voor laagspanningsverdeelnetten; en EN 62560:2012/A11:2019 voor lampen en gerelateerde uitrusting.
- (4) Samen met het CEN en het Cenelec is de Commissie nagegaan of die door het CEN en het Cenelec opgestelde normen en de wijzigingen daarvan voldoen aan verzoek M/511.
- (5) Die normen en de wijzigingen daarvan voldoen aan de in Richtlijn 2014/35/EU vastgestelde veiligheidsdoeleinden, die zij beogen te bestrijken. Het is daarom aangewezen de referentienummers van die normen bekend te maken in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

⁽¹⁾ PB L 316 van 14.11.2012, blz. 12.

⁽²⁾ Richtlijn 2014/35/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake het op de markt aanbieden van elektrisch materiaal bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen (PB L 96 van 29.3.2014, blz. 357).

- (6) Verschillende door het CEN en het Cenelec opgestelde geharmoniseerde normen vervangen de volgende geharmoniseerde normen, met inbegrip van de wijzigingen daarvan, waarvan de referentienummers bekendgemaakt zijn in het *Publicatieblad van de Europese Unie* ⁽³⁾: EN 50557:2011, vervangen door EN 63024:2018; EN 60204-1:2006, vervangen door EN 60204-1:2018; EN 60335-2-15:2002, vervangen door EN 60335-2-15:2016; EN 60715:2001, vervangen door EN 60715:2017; EN 60898-1:2003, vervangen door EN 60898-1:2019; EN 60947-2:2006, vervangen door EN 60947-2:2017; EN 60947-5-1:2004, vervangen door EN 60947-5-1:2017; EN 61010-2-201:2013, vervangen door EN IEC 61010-2-201:2018; en EN 61058-1:2002, vervangen door EN IEC 61058-1:2018.
- (7) Bij de door het CEN en het Cenelec opgestelde wijzigingen worden de volgende geharmoniseerde normen gewijzigd: EN 60335-1:2012, EN 60335-2-4:2010, EN 60335-2-16:2003, EN 60335-2-28:2003, EN 60335-2-29:2004, EN 60335-2-55:2003, EN 60335-2-59:2003, EN 60335-2-74:2003, EN 60335-2-85:2003, EN 60335-2-109:2010, EN 60947-5-5:1997, EN 61008-1:2012, EN 61643-11:2012 en EN 62560:2012, EN 62606:2013, waarvan de referentienummers bekendgemaakt zijn in het *Publicatieblad van de Europese Unie* ⁽⁴⁾; alsook EN 60335-2-15:2016, waarvan het referentienummer nog niet bekendgemaakt is.
- (8) Het CEN en het Cenelec hebben ook de volgende rectificaties opgesteld: EN 60529:1991/AC:2016-12 tot rectificatie van geharmoniseerde norm EN 60529:1991 en EN 60529:1991/A2:2013/AC:2019-02 tot rectificatie van geharmoniseerde norm EN 60529:1991/A2:2013 voor omhulsels, waarvan de referentienummers bekendgemaakt zijn in het *Publicatieblad van de Europese Unie* ⁽⁵⁾; EN 60598-2-22:2014/AC:2016-05 en EN 60598-2-22:2014/AC:2016-09 tot rectificatie van geharmoniseerde norm EN 60598-2-22:2014 voor lampen en gerelateerde uitrusting, waarvan de referentienummers bekendgemaakt zijn in het *Publicatieblad van de Europese Unie* ⁽⁶⁾; EN 61008-1:2012/A1:2014/AC:2016-06 tot rectificatie van geharmoniseerde norm EN 61008-1:2012/A1 voor vermogensschakelaars en dergelijke inrichtingen voor huishoudelijk en soortgelijk gebruik, waarvan de referentienummers bekendgemaakt zijn in het *Publicatieblad van de Europese Unie* ⁽⁷⁾; en EN 61851-23:2014/AC:2016-06 tot rectificatie van geharmoniseerde norm EN 61851-23:2014 voor elektrische systemen voor elektrische wegvoertuigen, waarvan het referentienummer bekendgemaakt is in het *Publicatieblad van de Europese Unie* ⁽⁸⁾. Aangezien bij deze rectificaties technische correcties worden aangebracht en om ervoor te zorgen dat geharmoniseerde normen correct en consequent wordt toegepast, is het aangewezen de referentienummers van die geharmoniseerde normen samen met de referentienummers van de rectificaties bekend te maken in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.
- (9) Daarom moeten de referentienummers van de vervangen, gewijzigde of gerectificeerde normen uit het *Publicatieblad van de Europese Unie* worden geschrapt. Om de fabrikanten voldoende tijd te geven om zich voor te bereiden op de toepassing van de vervangende, de wijzigende en de rectificerende geharmoniseerde normen, moet de schrapping van de vervangen, de gewijzigde of de gerectificeerde geharmoniseerde normen worden uitgesteld.
- (10) Het voldoen aan een geharmoniseerde norm vestigt een vermoeden van conformiteit met de overeenstemmende essentiële eisen, met inbegrip van de veiligheidsdoeleinden, die in de harmonisatiewetgeving van de Unie zijn opgenomen, vanaf de datum van bekendmaking van de referentie van deze norm in het *Publicatieblad van de Europese Unie*. Dit besluit moet derhalve in werking treden op de datum van de bekendmaking ervan.

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

De referentienummers van de ter ondersteuning van Richtlijn 2014/35/EU opgestelde en in bijlage I bij dit besluit vermelde geharmoniseerde normen voor elektrisch materiaal bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen worden bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

⁽³⁾ PB C 326 van 14.9.2018, blz. 4.

⁽⁴⁾ PB C 326 van 14.9.2018, blz. 4.

⁽⁵⁾ PB C 326 van 14.9.2018, blz. 4.

⁽⁶⁾ PB C 326 van 14.9.2018, blz. 4.

⁽⁷⁾ PB C 326 van 14.9.2018, blz. 4.

⁽⁸⁾ PB C 326 van 14.9.2018, blz. 4.

Artikel 2

De referentienummers van de ter ondersteuning van Richtlijn 2014/35/EU opgestelde en in bijlage II bij dit besluit vermelde geharmoniseerde normen voor elektrisch materiaal bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen worden met ingang van de in die bijlage vermelde data geschrapt uit het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 3

Dit besluit treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Brussel, 26 november 2019.

Voor de Commissie
De voorzitter
Jean-Claude JUNCKER

BIJLAGE I

Nr.	Referentienummer van de norm
1.	EN 60204-1:2018 Veiligheid van machines — Elektrische uitrusting van machines — Deel 1: Algemene eisen IEC 60204-1:2016 (Gewijzigd)
2.	EN 60335-1:2012 Huishoudelijke en soortgelijke elektrische toestellen — Veiligheid — Deel 1: Algemene eisen IEC 60335-1:2010 (Gewijzigd) EN 60335-1:2012/A11:2014 EN 60335-1:2012/A13:2017
3.	EN 60335-2-4:2010 Huishoudelijke en soortgelijke elektrische toestellen — Veiligheid — Deel 2-4: Bijzondere eisen voor centrifuges IEC 60335-2-4:2008 (Gewijzigd) EN 60335-2-4:2010/A1:2015 EN 60335-2-4:2010/A11:2018
4.	EN 60335-2-15:2016 Huishoudelijke en soortgelijke elektrische toestellen — Veiligheid — Deel 2-15: Bijzondere eisen voor toestellen voor verwarming van vloeistoffen IEC 60335-2-15:2012 (Gewijzigd) EN 60335-2-15:2016/A11:2018
5.	EN 60335-2-16:2003 Huishoudelijke en soortgelijke elektrische toestellen — Veiligheid — Deel 2-16: Bijzondere eisen voor toestellen voor het verkleinen van voedselresten IEC 60335-2-16:2002 (Gewijzigd) EN 60335-2-16:2003/A1:2008 EN 60335-2-16:2003/A2:2012 EN 60335-2-16:2003/A11:2018
6.	EN 60335-2-28:2003 Huishoudelijke en soortgelijke elektrische toestellen — Veiligheid — Deel 2-28: Bijzondere eisen voor naaimachines IEC 60335-2-28:2002 (Gewijzigd) EN 60335-2-28:2003/A1:2008 EN 60335-2-28:2003/A11:2018
7.	EN 60335-2-29:2004 Huishoudelijke en soortgelijke elektrische toestellen — Veiligheid — Deel 2-29: Bijzondere eisen voor batterijlaadtoestellen IEC 60335-2-29:2002 + A1:2004 EN 60335-2-29:2004/A2:2010 EN 60335-2-29:2004/A11:2018
8.	EN 60335-2-55:2003 Huishoudelijke en soortgelijke elektrische toestellen — Veiligheid — Deel 2-55: Bijzondere eisen voor toestellen voor gebruik ten behoeve van aquariums en tuinvijvers IEC 60335-2-55:2002 EN 60335-2-55:2003/A1:2008 EN 60335-2-55:2003/A11:2018
9.	EN 60335-2-59:2003 Huishoudelijke en soortgelijke elektrische toestellen — Veiligheid — Deel 2-59: Bijzondere eisen voor insectendoders IEC 60335-2-59:2002 (Gewijzigd) EN 60335-2-59:2003/A1:2006 EN 60335-2-59:2003/A2:2009 EN 60335-2-59:2003/A11:2018
10.	EN 60335-2-74:2003 Huishoudelijke en soortgelijke elektrische toestellen — Veiligheid — Deel 2-74: Bijzondere eisen voor dompelaars IEC 60335-2-74:2002 EN 60335-2-74:2003/A1:2006 EN 60335-2-74:2003/A2:2009 EN 60335-2-74:2003/A11:2018
11.	EN 60335-2-85:2003 Huishoudelijke en soortgelijke elektrische toestellen — Veiligheid — Deel 2-85: Bijzondere eisen voor kledingpersen IEC 60335-2-85:2002 EN 60335-2-85:2003/A1:2008 EN 60335-2-85:2003/A11:2018

Nr.	Referentienummer van de norm
12.	EN 60335-2-109:2010 Huishoudelijke en soortgelijke elektrische toestellen — Veiligheid — Deel 2-109: Bijzondere eisen voor toestellen met uv-straling voor behandeling van water IEC 60335-2-109:2010 EN 60335-2-109:2010/A1:2018 EN 60335-2-109:2010/A2:2018
13.	EN 60529:1991 Beschermingsgraden van omhulsels (IP-codering) IEC 60529:1989 EN 60529:1991/AC:1993 EN 60529:1991/AC:2016-12 EN 60529:1991/A2:2013/AC:2019-02 EN 60529:1991/A1:2000 EN 60529:1991/A2:2013
14.	EN 60598-2-22:2014 Verlichtingsarmaturen — Deel 2-22: Bijzondere eisen voor verlichtingsarmaturen voor noodverlichting IEC 60598-2-22:2014 EN 60598-2-22/AC:2015 EN 60598-2-22:2014/AC:2016-05 EN 60598-2-22:2014/AC:2016-09
15.	EN 60715:2017 Afmetingen van laagspanningsschakel- en verdeelinrichtingen — Genormaliseerde montagerails voor mechanische ondersteuning van schakelinrichtingen, verdeelinrichtingen en onderdelen IEC 60715:2017
16.	EN 60898-1:2019 Elektrotechnisch installatiematerieel — Installatieautomaten voor huishoudelijke en soortgelijke installaties — Deel 1: Installatieautomaten voor wisselstroom IEC 60898-1:2015 (Gewijzigd)
17.	EN 60947-2:2017 Laagspanningsschakelaars – Deel 2: Vermogensschakelaars IEC 60947-2:2016
18.	EN 60947-5-1:2017 Laagspanningsschakelaars — Deel 5-1: Stuurstroomkringen en schakelementen — Elektromechanische stuurstroomkringen IEC 60947-5-1:2016
19.	EN 60947-5-5:1997 Laagspanningsschakelaars — Deel 5-5: Stuurstroomkringen en schakelementen — Elektrische noodstopinrichting met mechanische vergrendelingsfunctie IEC 60947-5-5:1997 EN 60947-5-5:1997/A1:2005 EN 60947-5-5:1997/A2:2017 EN 60947-5-5:1997/A11:2013
20.	EN 61008-1:2012 Aardlekschakelaars zonder ingebouwde overstroombeveiliging voor huishoudelijk en soortgelijk gebruik (RCCBs) — Deel 1: Algemene bepalingen IEC 61008-1:2010 (Gewijzigd) EN 61008-1:2012/A1:2014/AC:2016-06 EN 61008-1:2012/A1:2014 EN 61008-1:2012/A2:2014 EN 61008-1:2012/A11:2015 EN 61008-1:2012/A12:2017
21.	EN IEC 61010-2-201:2018 Veiligheidseisen voor elektrisch materieel voor meet- en regeltechniek en laboratoriumgebruik — Deel 2-201: Bijzondere eisen voor besturingsapparatuur IEC 61010-2-201:2017
22.	EN IEC 61058-1:2018 Toestelschakelaars — Deel 1: Algemene eisen IEC 61058-1:2016
23.	EN 61643-11:2012 Beveiligingsmiddelen voor laagspanningsverdeelnetten — Deel 11: Overspannings-beveiligingsmiddelen voor laagspanningsnetten — Gebruikseisen en beproevingsmethoden IEC 61643-11:2011 (Gewijzigd) EN 61643-11:2012/A11:2018

Nr.	Referentienummer van de norm
24.	EN 61851-23:2014 Laden via een geleidende verbinding van elektrische voertuigen — Deel 23: Oplaadstation voor elektrische voertuigen op gelijkstroom IEC 61851-23:2014 EN 61851-23:2014/AC:2016-06
25.	EN 62560:2012 Ledlampen met geïntegreerd voorschakelapparaat voor algemene verlichtingsdoeleinden bij een voltage > 50 V — Veiligheidsspecificaties IEC 62560:2011 (Gewijzigd) EN 62560:2012/AC:2015 EN 62560:2012/A1:2015/AC:2015 EN 62560:2012/A1:2015 EN 62560:2012/A11:2019
26.	EN 62606:2013 Algemene eisen voor beveiligingstoestellen tegen vonkontlading IEC 62606:2013 (Gewijzigd) EN 62606:2013/A1:2017
27.	EN 63024:2018 Toestellen voor automatische wederinschakeling (ARDs) van installatie-automaten en van aardlekschakelaars met en zonder ingebouwde overstroombeveiliging (RCBOs en RCCBs) voor huishoudelijk en soortgelijk gebruik IEC 63024:2017 (Gewijzigd)

BIJLAGE II

Nr.	Referentienummer van de norm	Datum van schrapping
1.	EN 50557:2011 Toestellen voor automatische wederinschakeling (ARDs) van installatie-automaten en van aardlekschakelaars met en zonder ingebouwde overstrombeveiliging (RCBOs en RCCBs) voor huishoudelijk en soortgelijk gebruik	27 mei 2021
2.	EN 60204-1:2006 Veiligheid van machines — Elektrische uitrusting van machines — Deel 1: Algemene eisen IEC 60204-1:2005 (Gewijzigd) EN 60204-1:2006/A1:2009	27 mei 2021
3.	EN 60335-1:2012 Huishoudelijke en soortgelijke elektrische toestellen — Veiligheid — Deel 1: Algemene eisen IEC 60335-1:2010 (Gewijzigd) EN 60335-1:2012/A11:2014	27 mei 2021
4.	EN 60335-2-4:2010 Huishoudelijke en soortgelijke elektrische toestellen — Veiligheid — Deel 2-4: Bijzondere eisen voor centrifuges IEC 60335-2-4:2008 (Gewijzigd) EN 60335-2-4:2010/A1:2015	27 mei 2021
5.	EN 60335-2-15:2002 Huishoudelijke en soortgelijke elektrische toestellen — Veiligheid — Deel 2-15: Bijzondere eisen voor toestellen voor verwarming van vloeistoffen IEC 60335-2-15:2002 EN 60335-2-15:2002/A1:2005 EN 60335-2-15:2002/A2:2008 EN 60335-2-15:2002/A11:2012	27 mei 2021
6.	EN 60335-2-16:2003 Huishoudelijke en soortgelijke elektrische toestellen — Veiligheid — Deel 2-16: Bijzondere eisen voor toestellen voor het verkleinen van voedselresten IEC 60335-2-16:2002 (Gewijzigd) EN 60335-2-16:2003/A1:2008 EN 60335-2-16:2003/A2:2012	27 mei 2021
7.	EN 60335-2-28:2003 Huishoudelijke en soortgelijke elektrische toestellen — Veiligheid — Deel 2-28: Bijzondere eisen voor naaimachines IEC 60335-2-28:2002 (Gewijzigd) EN 60335-2-28:2003/A1:2008	27 mei 2021
8.	EN 60335-2-29:2004 Huishoudelijke en soortgelijke elektrische toestellen — Veiligheid — Deel 2-29: Bijzondere eisen voor batterijlaadtoestellen IEC 60335-2-29:2002 + A1:2004 EN 60335-2-29:2004/A2:2010	27 mei 2021
9.	EN 60335-2-55:2003 Huishoudelijke en soortgelijke elektrische toestellen — Veiligheid — Deel 2-55: Bijzondere eisen voor toestellen voor gebruik ten behoeve van aquariums en tuinvijvers IEC 60335-2-55:2002 EN 60335-2-55:2003/A1:2008	27 mei 2021
10.	EN 60335-2-59:2003 Huishoudelijke en soortgelijke elektrische toestellen — Veiligheid — Deel 2-59: Bijzondere eisen voor insectendoders IEC 60335-2-59:2002 (Gewijzigd) EN 60335-2-59:2003/A1:2006 EN 60335-2-59:2003/A2:2009	27 mei 2021

Nr.	Referentienummer van de norm	Datum van schrapping
11.	EN 60335-2-74:2003 Huishoudelijke en soortgelijke elektrische toestellen — Veiligheid — Deel 2-74: Bijzondere eisen voor dompelaars IEC 60335-2-74:2002 EN 60335-2-74:2003/A1:2006 EN 60335-2-74:2003/A2:2009	27 mei 2021
12.	EN 60335-2-85:2003 Huishoudelijke en soortgelijke elektrische toestellen — Veiligheid — Deel 2-85: Bijzondere eisen voor kledingpersen IEC 60335-2-85:2002 EN 60335-2-85:2003/A1:2008	27 mei 2021
13.	EN 60335-2-109:2010 Huishoudelijke en soortgelijke elektrische toestellen — Veiligheid — Deel 2-109: Bijzondere eisen voor toestellen met uv-straling voor behandeling van water 60335-2-109:2010	27 mei 2021
14.	EN 60529:1991 Beschermingsgraden van omhulsels (IP-codering) IEC 60529:1989 EN 60529:1991/AC:1993 EN 60529:1991/A1:2000 EN 60529:1991/A2:2013	27 mei 2020
15.	EN 60598-2-22:2014 Verlichtingsarmaturen — Deel 2-22: Bijzondere eisen — Verlichtingsarmaturen voor noodverlichting IEC 60598-2-22:2014 EN 60598-2-22/AC:2015	27 mei 2020
16.	EN 62560:2012 Ledlampen met geïntegreerd voorschakelapparaat voor algemene verlichtingsdoeleinden bij een voltage > 50 V — Veiligheidsspecificaties IEC 62560:2011 (Gewijzigd) EN 62560:2012/A1:2015 EN 62560:2012/AC:2015 EN 62560:2012/A1:2015/AC:2015	27 mei 2021
17.	EN 60715:2001 Afmetingen van laagspanningsschakel- en verdeelinrichtingen — Genormaliseerde montagerails voor	27 mei 2021
	mechanische ondersteuning van elektrische apparatuur in schakelaars IEC 60715:1981 + A1:1995	
18.	EN 60898-1:2003 Elektrotechnisch installatiematerieel — Installatie-automaten voor huishoudelijke en soortgelijke installaties — Deel 1: Installatieautomaten voor wisselstroom IEC 60898-1:2002 (Gewijzigd) EN 60898-1:2003/A1:2004 EN 60898-1:2003/A11:2005 EN 60898-1:2003/A13:2012	27 mei 2021
19.	EN 60947-2:2006 Laagspanningsschakelaars – Deel 2: Vermogensschakelaars IEC 60947-2:2006 EN 60947-2:2006/A1:2009 EN 60947-2:2006/A2:2013	27 mei 2021
20.	EN 60947-5-1:2004 Laagspanningsschakelaars — Deel 5-1: Stuurstroomkringen en schakelelementen — Elektromechanische stuurstroomkringen IEC 60947-5-1:2003 EN 60947-5-1:2004/A1:2009	27 mei 2021

Nr.	Referentienummer van de norm	Datum van schrapping
21.	EN 60947-5-5:1997 Laagspanningsschakelaars — Deel 5-5: Stuurstroomkringen en schakelementen — Elektrische noodstopinrichting met mechanische vergrendelingsfunctie IEC 60947-5-5:1997 EN 60947-5-5:1997/A1:2005 EN 60947-5-5:1997/A11:2013	27 mei 2021
22.	EN 61008-1:2012 Aardlekschakelaars zonder ingebouwde overstroombeveiliging voor huishoudelijk en soortgelijk gebruik (RCCBs) — Deel 1: Algemene bepalingen IEC 61008-1:2010 (Gewijzigd) EN 61008-1:2012/A1:2014 EN 61008-1:2012/A11:2015 EN 61008-1:2012/A2:2014	27 mei 2021
23.	EN 61010-2-201:2013 Veiligheidseisen voor elektrisch materieel voor meet- en regeltechniek en laboratoriumgebruik — Deel 2-201: Bijzondere eisen voor besturingsapparatuur IEC 61010-2-201:2013 EN 61010-2-201:2013/AC:2013	27 mei 2021
24.	EN 61058-1:2002 Toestelschakelaars — Deel 1: Algemene eisen IEC 61058-1:2000 (Gewijzigd) + A1:2001 EN 61058-1:2002/A2:2008	27 mei 2021
25.	EN 61643-11:2012 Beveiligingsmiddelen voor laagspanningsverdeelnetten — Deel 11: Overspannings-beveiligingsmiddelen voor laagspanningsnetten — Gebruikseisen en beproevingsmethoden IEC 61643-11:2011 (Gewijzigd)	27 mei 2021
26.	EN 61851-23:2014 Laden via een geleidende verbinding van elektrische voertuigen — Deel 23: Oplaadstation voor elektrische voertuigen op gelijkstroom IEC 61851-23:2014	27 mei 2020
27.	EN 62560:2012 Ledlampen met geïntegreerd voorschakelapparaat voor algemene verlichtingsdoeleinden bij een voltage > 50 V — Veiligheidsspecificaties IEC 62560:2011 (Gewijzigd) EN 62560:2012/A1:2015 EN 62560:2012/A1:2015/AC:2015	27 mei 2021
28.	EN 62606:2013 Algemene eisen voor beveiligingstoestellen tegen vonkontlading IEC 62606:2013 (Gewijzigd)	27 mei 2021

UITVOERINGSBESLUIT (EU) 2019/1957 VAN DE COMMISSIE**van 25 november 2019****inzake de krachtens Verordening (EU) 2018/1139 van het Europees Parlement en de Raad uitgevoerde beoordeling van een door het Verenigd Koninkrijk verleende vrijstelling van sommige inhoudelijke eisen van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 923/2012 van de Commissie**

(Kennisgeving geschied onder nummer C(2019) 8345)

(Slechts de tekst in de Engelse taal is authentiek)**(Voor de EER relevante tekst)**

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) 2018/1139 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2018 inzake gemeenschappelijke regels op het gebied van burgerluchtvaart en tot oprichting van een Agentschap van de Europese Unie voor de veiligheid van de luchtvaart, en tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 2111/2005, (EG) nr. 1008/2008, (EU) nr. 996/2010, (EU) nr. 376/2014 en de Richtlijnen 2014/30/EU en 2014/53/EU van het Europees Parlement en de Raad, en tot intrekking van de Verordeningen (EG) nr. 552/2004 en (EG) nr. 216/2008 van het Europees Parlement en de Raad en Verordening (EEG) nr. 3922/91 van de Raad ⁽¹⁾, met name artikel 71, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op 20 september 2019 heeft het Verenigd Koninkrijk de Commissie, het Agentschap van de Europese Unie voor de veiligheid van de luchtvaart ("het Agentschap") en de andere lidstaten ervan in kennis gesteld dat het, overeenkomstig artikel 71, lid 1, van Verordening (EU) 2018/1139, aan alle exploitanten van luchtvaartuigen waarmee in het Verenigd Koninkrijk vluchten worden uitgevoerd op of onder 3000 voet boven gemiddeld zeeniveau en in luchtruim van klasse D, vrijstelling had verleend van de eisen van SERA.5005, punt a) (zichtvliegvoorschriften, VFR), van de bijlage bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 923/2012 van de Commissie ⁽²⁾. In de aangemelde vrijstelling is onder meer bepaald dat de vorige, identieke vrijstelling, die op 17 april 2019 bij de Commissie is aangemeld, is ingetrokken met ingang van 12 september.
- (2) De uitzondering wordt toegestaan wanneer de vluchten voldoen aan alle onderstaande voorwaarden: i) alleen overdag, ii) met een snelheid, volgens de luchtsnelheidsmeter, van hoogstens 140 knopen, teneinde voldoende gelegenheid te bieden om ander verkeer en eventuele hindernissen tijdig waar te nemen en een botsing te vermijden, iii) buiten de wolken en met het aardoppervlak in zicht en, als het luchtvaartuig geen helikopter is, met een vliegzicht van ten minste 5 km of, als het luchtvaartuig wel een helikopter is, met een vliegzicht van minstens 1500 m.
- (3) Het Verenigd Koninkrijk heeft deze vrijstelling verleend om de veilige overgang naar toekomstige luchtruimvereisten, zoals geformuleerd in zijn herziene actieplan op hoog niveau, te vergemakkelijken en met name om tijd te gunnen om de procedurele wijzigingen van de luchtverkeersdiensten uit te voeren die nodig zijn om de relevante SERA-voorschriften veilig te kunnen toepassen en om het luchtruim te moderniseren. Ten slotte heeft het Verenigd Koninkrijk een beschrijving gegeven van diverse compenserende maatregelen bij deze vrijstelling.
- (4) De vrijstelling werd verleend voor de periode van 12 september 2019 tot en met 25 maart 2020. Sinds 2014 heeft het Verenigd Koninkrijk acht vrijstellingen van SERA.5005, punt a), van de bijlage bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 923/2012 verleend, voor een cumulatieve duur van eenenzestig maanden ⁽³⁾. Op basis van het beginsel dat nieuwe regels onmiddellijk van toepassing zijn op de toekomstige gevolgen van een onder de oude regeling ontstane situatie, moet bij de berekening van de in artikel 71, lid 2, van Verordening (EU) 2018/1139 bedoelde perioden van acht maanden ook rekening worden gehouden met de perioden vóór de inwerkingtreding van die verordening. Hiermee rekening houdende, heeft het Agentschap beoordeeld of de in artikel 71, lid 1, van die verordening vastgestelde voorwaarden zijn vervuld en kwam het tot de conclusie dat dit niet het geval was.
- (5) De Commissie stemt in met de aanbeveling van het Agentschap.

⁽¹⁾ PB L 212 van 22.8.2018, blz. 1.

⁽²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 923/2012 van de Commissie van 26 september 2012 tot vaststelling van gemeenschappelijke luchtverkeersregels en operationele bepalingen betreffende luchtvaarnavigatiediensten en -procedures en tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1035/2011 en Verordeningen (EG) nr. 1265/2007, (EG) nr. 1794/2006, (EG) nr. 730/2006, (EG) nr. 1033/2006 en (EU) nr. 255/2010 (PB L 281 van 13.10.2012, blz. 1).

⁽³⁾ E 4869, E 4919, E 4761, E 4312, E 4163, E 4073, E 3982, E 3960.

- (6) Volgens artikel 71, lid 1, van Verordening (EU) 2018/1139 mag een lidstaat alleen een vrijstelling verlenen aan onder deze verordening vallende natuurlijke en rechtspersonen “in geval van dringende en onvoorzienbare omstandigheden die gevolgen hebben voor die personen of hun dringende operationele behoeften” en indien alle onder a) tot en met d) van dat artikel vermelde voorwaarden zijn vervuld.
- (7) De Commissie is van oordeel dat de vrijstelling niet beantwoordt aan de voorwaarden voor “dringende operationele behoeften”. Deze conclusie wordt bevestigd door het feit dat hetzelfde type vrijstelling sinds 13 november 2014 herhaaldelijk is afgegeven. Hieruit blijkt dat het niet om een vrijstelling van beperkte duur gaat en dat ze niet zozeer tot doel heeft tegemoet te komen aan een specifieke dringende operationele behoefte van een persoon waarop die bepalingen van toepassing zijn, maar eerder om gedurende langere termijn af te wijken van SERA.5005, punt a). Het feit dat het Verenigd Koninkrijk in zijn kennisgeving heeft aangegeven dat het de minimumafstand tot wolken in luchtruim van klasse D niet heeft opgelegd en verklaard heeft dat het actie zou ondernemen om op lange termijn te voldoen aan Uitvoeringsverordening (EU) nr. 923/2012, verandert niets aan deze conclusie.
- (8) Gezien de bovenstaande overwegingen hoeft de Commissie niet te beoordelen of de voorwaarden van de punten a) tot en met d) van artikel 71, lid 1, van Verordening (EU) 2018/1139 zijn nageleefd. De Commissie merkt evenwel het volgende op.
- (9) De Commissie is van mening dat de vrijstelling niet beantwoordt aan de voorwaarde van artikel 71, lid 1, onder a), van Verordening (EU) 2018/1139 omdat het mogelijk is om met andere middelen, die wel in overeenstemming zijn met de verordening, op passende wijze tegemoet te komen aan de behoeften die aanleiding hebben gegeven tot de vrijstelling. Ondanks de beweringen van het Verenigd Koninkrijk is het volgens Uitvoeringsverordening (EU) nr. 923/2012 wel degelijk mogelijk om tegemoet te komen aan die behoeften zonder de vrijstelling te verlenen. Volgens die verordening kunnen vluchten immers worden uitgevoerd als “bijzondere VFR-vluchten”, zoals bepaald in SERA.5010 (Bijzondere VFR in plaatselijke luchtverkeersleidingsgebieden), mits de luchtverkeersleiding klaring heeft verleend om deze vluchten uit te voeren in een luchtverkeersleidingsgebied waarin de meteorologische omstandigheden slechter zijn dan zichtweersomstandigheden. Wanneer in een bepaalde luchtruimklasse vluchten moeten worden uitgevoerd die verenigbaar zijn met een minder beperkende klasse, kunnen, bij wijze van alternatief, de volgende oplossingen worden overwogen: herindeling van het betrokken luchtruim in een andere klasse of herziening van het ontwerp van het betrokken luchtruim door luchtruimbeperingen of -reserveringen of vaststelling van subvolumes van minder restrictieve luchtruimklassen (bv. corridors), overeenkomstig SERA.6001, onder a).
- (10) Ten slotte beantwoordt de vrijstelling niet aan de eisen inzake veiligheid en is ze niet verenigbaar met de essentiële eisen van Verordening (EU) 2018/1139. In dit verband verwijst de Commissie naar haar eerdere besluit (punten 11-13) betreffende een vrijstelling van SERA.5005, punt a), van de bijlage bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 923/2012 ⁽⁴⁾.
- (11) De toepassing van de vrijstelling die op 17 april 2019 is aangemeld, heeft dan ook ongunstige gevolgen voor het veiligheidsniveau en de vrijstelling voldoet niet aan de algemene veiligheidsdoelstellingen van Verordening (EU) 2018/1139.
- (12) De Commissie merkt ook op dat het Verenigd Koninkrijk, krachtens het vorige besluit van de Commissie betreffende een vrijstelling van SERA.5005, punt a), van de bijlage bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 923/2012 ⁽⁵⁾, verplicht was de vrijstelling in te trekken in plaats van ze te verlenen, zoals het gedaan heeft.
- (13) Het Verenigd Koninkrijk heeft op 29 maart 2017 kennisgegeven van zijn voornemen om zich uit de Unie terug te trekken op grond van artikel 50 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU). Overeenkomstig artikel 50, lid 3, VEU zijn de Verdragen niet meer van toepassing op de lidstaat die zich terugtrekt, met ingang van de datum van inwerkingtreding van een terugtrekkingsakkoord of, bij gebreke daarvan, na verloop van twee jaar na de kennisgeving, tenzij de Europese Raad met instemming van de betrokken lidstaat met eenparigheid van stemmen tot verlenging van deze termijn besluit. De termijn is driemaal verlengd, de laatste keer bij Besluit (EU) 2019/1810 ⁽⁶⁾ van de Europese Raad, tot en met 31 januari 2020.

⁽⁴⁾ Besluit C(2016) 7654 final van 30 november 2016 tot weigering van toestemming aan het Verenigd Koninkrijk om vrijstelling te verlenen van bepaalde inhoudelijke vereisten van Verordening (EU) nr. 923/2012 van de Commissie.

⁽⁵⁾ Besluit C(2016) 7654 final.

⁽⁶⁾ Besluit (EU) 2019/1810 van de Europese Raad, vastgesteld in overeenstemming met het Verenigd Koninkrijk, van 29 oktober 2019 tot verlenging van de in artikel 50, lid 3, VEU bedoelde termijn (PB L 278I van 30.10.2019, blz. 1).

- (14) Op 11 januari 2019 heeft de Raad bij Besluit (EU) 2019/274 ⁽⁷⁾ machtiging verleend voor de ondertekening van het terugtrekkingsakkoord dat op 14 november 2018 was overeengekomen op het niveau van de onderhandelaars. De Unie heeft bevestigd dat zij klaar is om het terugtrekkingsakkoord snel te ondertekenen en te sluiten in het geval dat het Parlement van het Verenigd Koninkrijk dit akkoord goedkeurt. Deel vier van het terugtrekkingsakkoord ⁽⁸⁾ voorziet in een overgangperiode die begint op de datum van inwerkingtreding van het akkoord, tijdens welke het recht van de Unie van toepassing moet blijven op en in het Verenigd Koninkrijk, zoals in dat akkoord bepaald.
- (15) In ieder geval is dit besluit slechts van toepassing zolang het Unierecht van toepassing is op en in het Verenigd Koninkrijk,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

De door het Verenigd Koninkrijk toegekende en op 20 september 2019 aan de Commissie, het Agentschap van de Europese Unie voor de veiligheid van de luchtvaart en de andere lidstaten meegedeelde vrijstelling van de voorschriften van SERA.5005, punt a), van de bijlage bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 923/2012, die zichtweersomstandigheden, minimumafstanden tot wolken en zichtvliegeregels toestaat die niet voldoen aan de eis om een passende afstand tot wolken aan te houden, voldoet niet aan de voorwaarden van artikel 71, lid 1, van Verordening (EU) 2018/1139.

Artikel 2

Dit besluit is gericht tot het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland.

Gedaan te Brussel, 25 november 2019.

Voor de Commissie
Violeta BULC
Lid van de Commissie

⁽⁷⁾ Besluit (EU) 2019/274 van de Raad van 11 januari 2019 betreffende de ondertekening, namens de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, van het Akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (PB L 47 I van 19.2.2019, blz. 1).

⁽⁸⁾ Akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (PB C 144 I van 25.4.2019, blz. 1).

UITVOERINGSBESLUIT (EU) 2019/1958 VAN DE COMMISSIE

van 25 november 2019

betreffende een afwijking door Polen op de wederzijdse erkenning van de toelating van een biocide dat waterstofcyanide bevat, overeenkomstig artikel 37 van Verordening (EU) nr. 528/2012 van het Europees Parlement en de Raad

(Kennisgeving geschied onder nummer C(2019) 8346)

(Slechts de tekst in de Poolse taal is authentiek)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 528/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2012 betreffende het op de markt aanbieden en het gebruik van biociden ⁽¹⁾, en met name artikel 37, lid 2, onder b),

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De onderneming Lučební závody Draslovka a.s. Kolín (“de aanvrager”) heeft bij Polen een aanvraag ingediend voor de wederzijdse erkenning van een door de Tsjechische Republiek verleende toelating voor een biocide dat de werkzame stof waterstofcyanide bevat (hierna “het product” genoemd). De Tsjechische Republiek heeft het product toegelaten voor professioneel gebruik voor fumigatie op specifieke soorten locaties tegen houtkevers (productsoort 8), ratten (productsoort 14) en kevers, kakkerlakken en motten (productsoort 18).

Het product is een mengsel van ongeveer 98 % waterstofcyanide en stabiliserende additieven, dat volledig geabsorbeerd wordt geleverd, in een poreus absorptiemiddel, geplaatst in gasdichte stalen blikken met een inhoud van 1,5 kg of als vloeistof in roestvrijstalen gascylinders met een inhoud van 27,5 kg. Waterstofcyanide is overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1272/2008 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ als volgt ingedeeld: Acute Tox. Categorie 1, gevarencodes H300, H310 en H330 (dodelijk bij inslikken, contact met de huid of inademing) en STOT RE 1, gevarencode H372 (veroorzaakt schade aan de schildklier bij langdurige of herhaalde blootstelling).

- (2) Rekening houdend met alle informatie in het productbeoordelingsrapport en de samenvatting van de productkenmerken van het biocide, en met name de indeling van het product en het risico voor de gezondheid van de mens, heeft de Poolse bevoegde autoriteit op 13 september 2017 in een brief aan de aanvrager ernstige bezorgdheid geuit over de bescherming van de gezondheid van Poolse burgers indien het product in Polen in de handel zou worden gebracht.
- (3) In antwoord op die brief heeft de aanvrager een vergadering met de Poolse bevoegde autoriteit voorgesteld om de geuite bezwaren te bespreken, vergadering die op 22 september 2017 heeft plaatsgevonden, en op 29 september 2017 heeft hij een brief gestuurd met zijn standpunten over de argumenten die de Poolse bevoegde autoriteit naar voren heeft gebracht. Na de bespreking met de aanvrager heeft de Poolse bevoegde autoriteit de Poolse autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de volksgezondheid, de openbare veiligheid en de handhaving van Verordening (EU) nr. 528/2012, geraadpleegd om hun mening te kennen over het in de handel brengen van het product. Alle geraadpleegde autoriteiten hebben ernstige bedenkingen geuit over het in de handel brengen van het product op de Poolse markt. Op 21 juni 2018 heeft de Poolse bevoegde autoriteit de aanvrager in kennis gesteld van haar voornemen om voor te stellen de toelating voor het product te weigeren om redenen van de bescherming van de gezondheid en het leven van mensen als bedoeld in artikel 37, lid 1, onder c), van Verordening (EU) nr. 528/2012. De Poolse bevoegde autoriteit heeft de aanvrager verzocht de aanvraag voor wederzijdse erkenning van het product in Polen in te trekken.
- (4) In zijn antwoord van 20 juli 2018 heeft de aanvrager meegedeeld het niet eens te zijn met de door de Poolse bevoegde autoriteit aan de orde gestelde punten en zijn voornemen kenbaar gemaakt om de aanvraag niet in te trekken. Bijgevolg heeft Polen op 23 oktober 2018 de Commissie overeenkomstig artikel 37, lid 2, tweede alinea, in kennis gesteld van het aanhoudende meningsverschil.

⁽¹⁾ PB L 167 van 27.6.2012, blz. 1.

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1272/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 betreffende de indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels, tot wijziging en intrekking van de Richtlijnen 67/548/EEG en 1999/45/EG en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1907/2006 (PB L 353 van 31.12.2008, blz. 1).

- (5) Uit de motivering van de Poolse bevoegde autoriteit blijkt dat sommige risico's die voortvloeien uit de chemische en fysische eigenschappen van de werkzame stof in het product niet op bevredigende wijze in Polen kunnen worden beheerd. Deze risico's houden verband met een gebrek aan beschikbare effectieve middelen voor een onmiddellijke behandeling in geval van accidentele vergiftiging tijdens het gebruik van het product.
- (6) Volgens de samenvatting van de productkenmerken van het biocide moeten de exploitanten onder andere worden voorzien van een eerstehulpset en tegengiften. De Poolse bevoegde autoriteit wees erop dat aan deze voorwaarde niet kan worden voldaan in Polen. Overeenkomstig de Poolse wetgeving kunnen tegengiften voor waterstofcyanide niet worden gedistribueerd of opgeslagen door andere entiteiten dan apotheken of ziekenhuisapotheken. Bijgevolg zou de houder van een toelating het tegengif niet samen met het biocide kunnen leveren. Bovendien zijn de ambulances niet uitgerust met de tegengiften. Aangezien onmiddellijke toediening van tegengif aan mogelijke slachtoffers van een vergiftiging op de plaats van fumigatie onmogelijk is, zou de vergiftiging volgens de Poolse bevoegde autoriteit leiden tot de dood van de slachtoffers of tot ernstige gevolgen voor de gezondheid.
- (7) Andere fumigatieproducten die andere werkzame stoffen bevatten dan waterstofcyanide (bv. aluminiumfosfide waaruit fosfine vrijkomt, magnesiumfosfide waaruit fosfine vrijkomt) zijn momenteel voor gebruik toegelaten op de Poolse markt. Voor geen van deze producten vereist de samenvatting van de productkenmerken van het biocide dat de exploitanten zijn voorzien van tegengiften.
- (8) De Commissie heeft de door de Poolse bevoegde autoriteit aangevoerde motivering en de door de aanvrager in zijn brief van 20 juli 2018 geuite standpunten geanalyseerd en is van mening dat, gezien de gevaarlijke eigenschappen van de werkzame stof en de problemen bij het beheer van de gezondheidsrisico's met betrekking tot het gebruik van het product in Polen, de door de Poolse bevoegde autoriteit voorgestelde afwijking op de wederzijdse erkenning, namelijk de voorgestelde weigering om een toelating te verlenen, gerechtvaardigd is op grond van de bescherming van de gezondheid en het leven van mensen als bedoeld in artikel 37, lid 1, onder c), van Verordening (EU) nr. 528/2012.
- (9) De in dit besluit vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor biociden,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De door Polen voorgestelde afwijking van de wederzijdse erkenning, namelijk de weigering om een toelating te verlenen voor het in lid 2 bedoelde biocide, is gerechtvaardigd op grond van de bescherming van de gezondheid en het leven van mensen als bedoeld in artikel 37, lid 1, onder c), van Verordening (EU) nr. 528/2012.
2. Lid 1 is van toepassing op het biocide met het volgende in het biocidenregister vermelde nummer:
BC-SV012547-08.

Artikel 2

Dit besluit is gericht tot de Republiek Polen.

Gedaan te Brussel, 25 november 2019.

Voor de Commissie
Vytenis ANDRIUKAITIS
Lid van de Commissie

UITVOERINGSBESLUIT (EU) 2019/1959 VAN DE COMMISSIE

van 26 november 2019

tot niet-goedkeuring van zilvernatriumwaterstofzirkoniumfosfaat als bestaande werkzame stof voor gebruik in biociden van de productsoorten 2 en 7

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 528/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2012 betreffende het op de markt aanbieden en het gebruik van biociden ⁽¹⁾, en met name artikel 89, lid 1, derde alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1062/2014 van de Commissie ⁽²⁾ is een lijst vastgesteld van bestaande werkzame stoffen die moeten worden beoordeeld met het oog op de mogelijke goedkeuring ervan voor gebruik in biociden. Die lijst omvat zilvernatriumwaterstofzirkoniumfosfaat (EG-nr.: 422-570-3, CAS-nr.: 265647-11-8).
- (2) Zilvernatriumwaterstofzirkoniumfosfaat is beoordeeld voor gebruik in producten van productsoort 2 (desinfecteermiddelen en algiciden die niet rechtstreeks op mens of dier worden gebruikt) en productsoort 7 (filmconserveringsmiddelen), zoals omschreven in de bijlage V bij Verordening (EU) nr. 528/2012.
- (3) Zweden is als lidstaat-rapporteur aangewezen en de bevoegde autoriteit van Zweden heeft de beoordelingsverslagen en haar conclusies op 12 juni 2017 bij het Europees Agentschap voor chemische stoffen ingediend.
- (4) Overeenkomstig artikel 7, lid 2, van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1062/2014 heeft het Comité voor biociden op 17 oktober 2018 de adviezen van het Europees Agentschap voor chemische stoffen ⁽³⁾ aangenomen, rekening houdend met de conclusies van de beoordelende bevoegde autoriteit.
- (5) Uit die adviezen blijkt dat van biociden van de productsoorten 2 en 7 die zilvernatriumwaterstofzirkoniumfosfaat bevatten, niet kan worden verwacht dat zij voldoen aan de criteria van artikel 19, lid 1, onder b), van Verordening (EU) nr. 528/2012 omdat voldoende werkzaamheid niet is aangetoond.
- (6) Rekening houdend met de adviezen van het Europees Agentschap voor chemische stoffen mag zilvernatriumwaterstofzirkoniumfosfaat niet worden goedgekeurd voor gebruik in biociden van de productsoorten 2 en 7, aangezien niet is voldaan aan de voorwaarden van artikel 4, lid 1, van Verordening (EU) nr. 528/2012.
- (7) De in dit besluit vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor biociden,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Zilvernatriumwaterstofzirkoniumfosfaat (EG-nr.: 422-570-3, CAS-nr.: 265647-11-8) wordt niet goedgekeurd als werkzame stof voor gebruik in biociden van de productsoorten 2 en 7.

⁽¹⁾ PB L 167 van 27.6.2012, blz. 1.

⁽²⁾ Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1062/2014 van de Commissie van 4 augustus 2014 over het in Verordening (EU) nr. 528/2012 van het Europees Parlement en de Raad bedoelde werkprogramma voor het systematische onderzoek van alle bestaande werkzame stoffen van biociden (PB L 294 van 10.10.2014, blz. 1).

⁽³⁾ Comité voor biociden (BPC): Advies over de aanvraag voor de goedkeuring van de werkzame stof zilvernatriumwaterstofzirkoniumfosfaat, productsoort: 2, ECHA/BPC/211/2018, aangenomen op 17 oktober 2018; Comité voor biociden (BPC): Advies over de aanvraag voor de goedkeuring van de werkzame stof zilvernatriumwaterstofzirkoniumfosfaat, productsoort: 7, ECHA/BPC/214/2018, aangenomen op 17 oktober 2018.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Brussel, 26 november 2019.

Voor de Commissie
De voorzitter
Jean-Claude JUNCKER

UITVOERINGSBESLUIT (EU) 2019/1960 VAN DE COMMISSIE**van 26 november 2019****tot niet-goedkeuring van zilverzeoliet als bestaande werkzame stof voor gebruik in biociden van de productsoorten 2 en 7****(Voor de EER relevante tekst)**

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 528/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2012 betreffende het op de markt aanbieden en het gebruik van biociden ⁽¹⁾, en met name artikel 89, lid 1, derde alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1062/2014 van de Commissie ⁽²⁾ is een lijst vastgesteld van bestaande werkzame stoffen die moeten worden beoordeeld met het oog op de mogelijke goedkeuring ervan voor gebruik in biociden. Die lijst omvat zilverzeoliet (EG-nr.: n.v.t.; CAS-nr.: 130328-18-6).
- (2) Zilverzeoliet is beoordeeld voor gebruik in producten van productsoort 2 (desinfecteermiddelen en algiciden die niet rechtstreeks op mens of dier worden gebruikt) en productsoort 7 (filmconserveringsmiddelen), zoals omschreven in de bijlage V bij Verordening (EU) nr. 528/2012.
- (3) Zweden is als lidstaat-rapporteur aangewezen en de bevoegde autoriteit van Zweden heeft de beoordelingsverslagen en haar conclusies op 12 juni 2017 bij het Europees Agentschap voor chemische stoffen ingediend.
- (4) Overeenkomstig artikel 7, lid 2, van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1062/2014 heeft het Comité voor biociden op 17 oktober 2018 de adviezen van het Europees Agentschap voor chemische stoffen ⁽³⁾ aangenomen, rekening houdend met de conclusies van de beoordelende bevoegde autoriteit.
- (5) Uit die adviezen blijkt dat van biociden van de productsoorten 2 en 7 die zilverzeoliet bevatten, niet kan worden verwacht dat zij voldoen aan de criteria van artikel 19, lid 1, onder b), van Verordening (EU) nr. 528/2012 omdat voldoende werkzaamheid niet is aangetoond.
- (6) Rekening houdend met de adviezen van het Europees Agentschap voor chemische stoffen mag zilverzeoliet niet worden goedgekeurd voor gebruik in biociden van de productsoorten 2 en 7, aangezien niet is voldaan aan de voorwaarden van artikel 4, lid 1, van Verordening (EU) nr. 528/2012.
- (7) De in dit besluit vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor biociden,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Zilverzeoliet (EG-nr.: n.v.t.; CAS-nr.: 130328-18-6) wordt niet goedgekeurd als werkzame stof voor gebruik in biociden van de productsoorten 2 en 7.

⁽¹⁾ PB L 167 van 27.6.2012, blz. 1.

⁽²⁾ Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1062/2014 van de Commissie van 4 augustus 2014 over het in Verordening (EU) nr. 528/2012 van het Europees Parlement en de Raad bedoelde werkprogramma voor het systematische onderzoek van alle bestaande werkzame stoffen van biociden (PB L 294 van 10.10.2014, blz. 1).

⁽³⁾ Comité voor biociden (BPC): Advies over de aanvraag voor de goedkeuring van de werkzame stof zilverzeoliet, productsoort: 2, ECHA/BPC/209/2018, aangenomen op 17 oktober 2018; Comité voor biociden (BPC): Advies over de aanvraag voor de goedkeuring van de werkzame stof zilverzeoliet, productsoort: 7, ECHA/BPC/212/2018, aangenomen op 17 oktober 2018.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Brussel, 26 november 2019.

Voor de Commissie
De voorzitter
Jean-Claude JUNCKER

ISSN 1977-0758 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2598 (papieren uitgave)



Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

